

nft

FRIMÄRKSHUSET AB

Mäster Samuelsgatan 3,
Stockholm C.

Telf. 249650

Telegram «Frimärkskomp».

Postgiro Stockholm 5 33 01.
Oslo 99174.

FH-NYTT

følger FACIT-katalogen rundt hele kloden

Før jul kom årets siste FH-Nytt med mange interessante sider, bl. a. resultatlister på vår store internasjonale Sverige-auksjon i Saltsjöbaden 2.—3. november.

Rekordopplag 60.000 eksemplarer.

Har De ikke FH-Nytt fra før, så rekvirer den hos oss skriftlig med
tydelig navn og adresse.

FH-Nytt 4 ganger året gratis.

Godt Nyttår

ønsker

FRIMÄRKSHUSET AB

10

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

DESEMBER 1968

NORSK FILATELISTFORBUND

Sekretær Odd Graham, Postboks 875 Sentrum, Oslo 1.

President: Arnstein Berntsen, Oslo.

Visepresident: Leif Mürer, Moss.

Styremedlem.: Sigurd B. Johnsen, Kr.sand S., F. C. Svendsen, Bergen, Arne Bergan, Harstad.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktør:

MAGNUS ANDERSEN

Boks 2833 NORDNES . BERGEN 5011

Forretningsfører:

ODD GRAHM

Boks 875 Sentrum, Oslo 1.

Privat: Nordterrassen 7, Jar. Tlf. 24 22 79

Tidsskriftet sendes gratis til medlemmene i klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Årsabonnement Norge kr. 23,—.

Annual Subscription all Countries kr. 28,—.

Løssalg kr. 2,50 pr. nummer:

Annonsepriser . Advertising rates:

1. omslagsside	kr. 400,—
3. omslagsside	» 300,—
4. omslagsside	» 350,—
1/1 side	» 300,—
1/2 side	» 175,—
1/4 side	» 100,—
1/8 side	» 65,—
1/16 side	» 45,—

For 10 gangers innrykning av samme annonse 10 % rabatt.

Små-annonser:

Kr. 5.— pr. linje (min. kr. 15.—) - ingen rabatt.
Småannonser må være forutbetalt.

For annonser med megen tekst beregnes et tillegg på 10 prosent for sats.

Opplag: 2900 eksemplarer.

Tidsskriftet kommer ut med ti nummer om året. I månedene mai/juni og juli/august blir det sendt ut dobbeltnummere.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse angående annonser, sendes **forretningsfører**.

Forbundets postgironummer er: 69 268.

Bankgironummer er 7023—05—03433

Korrespondanse angående tidsskriftets redaksjon sendes redaksjonen direkte.

Trykt hos Ed. B. Giertsen A/S, Bergen.

ARBEIDERNES FILATELISTKLUBB, boks 4240, Thorshov, Oslo 4.
Formann Yngvar de Jong, Biskop Heuchs vei 6, Oslo 8
Bytteleder Alan Anonby, Karl Staaffs vei 19, Oslo 6.

BERGENS FILATELIST-KLUBB, boks 846, Bergen.
Formann Sigbjørn Birkeland jr., Tårn plass 5, Bergen.
Bytteleder F. C. Svendsen, Magnus Barfoigt. 4, Bergen.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB, Drammen.
Formann Sverre Eriksen, Tollbugt. 12, Drammen.
Bytteleder Søren Sjulsen, Postkontoret, Drammen.

EGERSUND FILATELISTKLUBB, Egersund.
Formann Otto Skåra, Gamleveien, Egersund.
Bytteleder Ernst M. Jacobsen Humlestadgt., Egersund.

FARSUND FILATELIST-FORENING, boks 7, Farsund.
Formann Gunnar Martin Loshamn, boks 7, Farsund.
Bytteleder Andreas E. Wathne, Brattestø, Farsund.

FLEKKEFJORD FILATELISTKLUBB, boks 110, Flekkefjord.
Formann Egil Røssaak, boks 110, Flekkefjord.
Bytteleder Endre Haugen, Årnesplatået, Flekkefjord.

FREDRIKSTAD FILATELISTKLUBB, postboks 171, Fredrikstad.
Formann Ole L. Sæland, Hageveien, Greåker p. å.
Bytteleder Aage Rettvinn, Mads Haraldsonsgt. 10, Fredrikstad.

GJØVIK FILATELISTKLUBB, Gjøvik.
Formann Arne Tørud, Gryet, Gjøvik.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB, Grimstad.
Formann Johan Havstad, Storgaten 28, Grimstad.
Bytteleder Th. Steen Gundersen, Grimstad.

HAMAR FILATELISTKLUBB, Hamar.
Formann Kjell Hegdalstrand, Olav Trygvassonsgt. 63, Hamar.
Bytteleder: Hans Sickel, Strandgaten 15, Hamar.

HØNEFOSS FILATELISTKLUBB, Hønefoss.
Formann Sigurd Brenden, Hønefoss.
Bytteleder Henry Kristiansen, Hønefoss.

HÅLOGALAND FILATELISTKLUBB, boks 9, Harstad.
Formann Arne Bergan, boks 9, Harstad.
Bytteleder Kristian Dreiem, Gullhauggt. 12, Harstad.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB, boks 301, Kristiansand S.
Formann Kaare Peersen, Bellevue 25, Kristiansand S.
Bytteleder Arnar Hansson, Postboks 1118, 4601 Kristiansand

LILLEHAMMER FILATELISTKLUBB, Lillehammer.
Formann Lennart Lindstrøm, Grønstadgate 47, Lillehammer.
Bytteleder Ivar Odden, Peer Gynts vei 18, Lillehammer.

MOSS FILATELISTKLUBB, Moss.
Formann Leif Merlie, Klostergt. 30, Moss.
Bytteleder Frank Røraas, Nordskogv. 22, Dyre, Moss.

NORSKE MOTIVFILATELISTER.
Formann Odd Graham, Nordterrassen 7, Jar.
Sekretær Reinert Rødland, Åsveien 8, Lysaker.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB, Notodden.
Formann Øystein Dragland, Oscar Nissensgt. 4, Notodden
Bytteleder Hans Karl Isaksen, Vålådalen 16, Notodden

OSLO FILATELISTKLUBB, boks, 298, Oslo 1.
Formann Per Wibe Due, Gulleråsvn. 33, Vettakollen, Oslo.
Bytteleder Kristen Hangeraas, Arnebråtv. 7, Smestad.

SKIEN FILATELISTKLUBB, Skien.
Formann: Egil Andreassen, Kamperhauggt. 11, Skien.
Bytteleder Tor Falkenstein, Frognerveien 6, Skien

STAVANGER FILATELISTKLUBB, Øvre Stokkavei 63, Stavanger
Formann Jacob Schawland, Øvre Stokkavei 63, Stavanger
Bytteleder Ivar Andreassen, Nedre Vaulen, Stavanger.

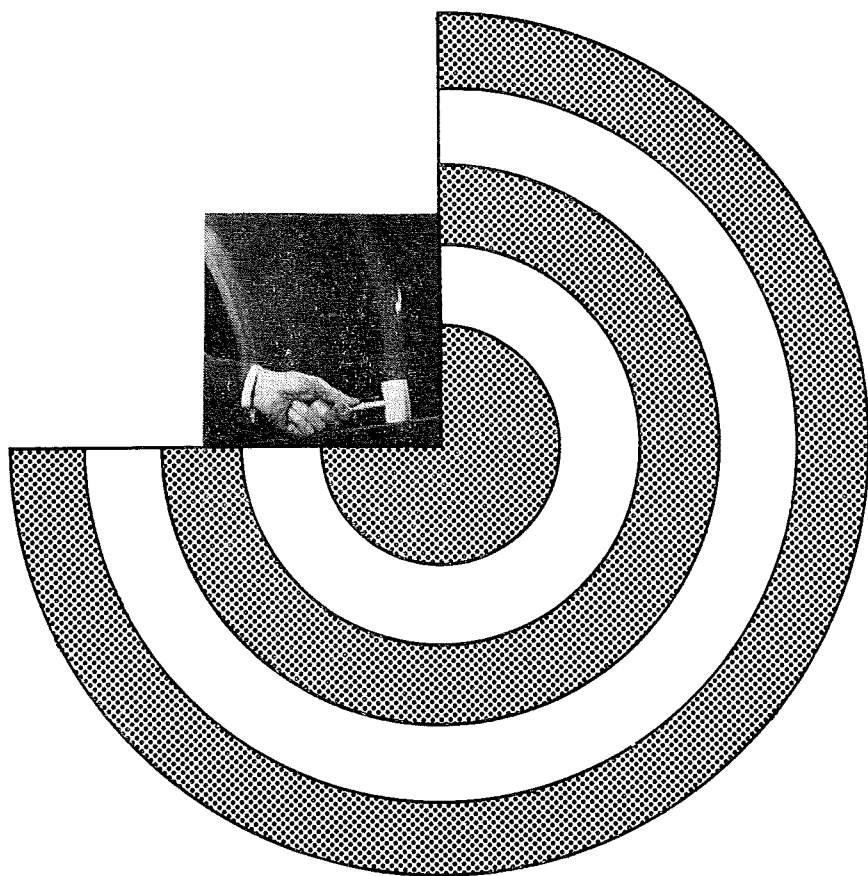
Troms Filatelistklubb, Boks 30, Tromsø
Formann Agnar Presterud, Boks 30, Tromsø
Bytteleder Kr. Wilhelmsen, Tromsø.

VOSS FILATELISTKLUBB, VOSS.
Formann Einar Kleven, boks 6, Voss.
Bytteleder Fredrik Viste, Voss.

ØRSTA FILATELISTKLUBB, Ørsta.
Formann kunstmålar Karl Straume, Hovdebygda p. å.
Bytteleder kjøpmann Sigurd Sveen, Ørsta.

ÅLESUND FILATELISTKLUBB, Lihauggt. 2, Ålesund.
Formann Nikolai Helseth, Keiser Wilhelmsgt. 25, Ålesund.

London er målet når det gjelder frimerker

og Stanley Gibbons auksjoner er midt i blinken

Det stadig voksende auksjonsfirma som bygger på 67 års erfaring er sentrum for frimerkemarkedet.

Gunstigere utgangspunkt finnes ikke, kjøpere hele verden over kan bli kjent med Deres frimerker. Vi har kontakter over hele kloden og annonserer regelmessig i de fleste større filatelistiske tidsskrifter. Hvis Deres samling har bruk for det setter vi igang med særskilt salgskampanje for den.

Tusener av kjente filatelister behøver ikke lese våre annonser for de subskriberer på våre kataloger. De vet at de kan stole på de beskrivelser og klare illustrasjoner, ofte i farger, som disse kataloger innehol-

der. Andre samlere får dem enten fra hovedkontoret i London eller fra New-York-kontoret.

I tillegg til annonsekampanje og gode kataloger kommer lav provisjonsberegning, førsteklasses, moderne auksjonslokale (med fargeprosjektor) og en dyktig stab med fagfolk.

Bestem Dem for å få ytterligere informasjon om Stanley Gibbons Ltd. og skriv derfor om våre gratis blad.

Stanley Gibbons Auctions Ltd.
Drury House Russell Street
London W.C.2 England

SVEITS

PRO JUVENTUTE-MERKER 1968

Utgivelsesdag 28. november 1968

Nytt motiv „Hjemlige Fugler“

Et gunstig tidspunkt for tegning av nyhetsabonnement

Henvend Dem til Deres handler eller til

WERTZEICHENVERKAUFSSTELLE PTT

CH — 3000 BERN

SVEITS

Når De skriver — nevnt da at De så annonsen i NFT

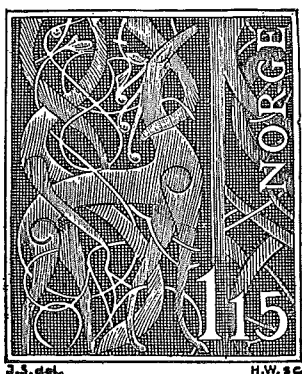

Nr. 10 — DESEMBER 1968 — 27. årgang

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Ansvarlig redaktør: MAGNUS ANDERSEN

1969 - Et interessant år for frimerkesamlere

Poststyret har nå på det nærmeste klart sitt frimerkeprogram for neste år, og det synes å bli et livlig år for frimerkesamlere. Det tas nemlig sikte på 10 forskjellige utgaver, hvorav to er fellesutgaver med andre land. 28. februar kommer et Norden-frimerke samtidig i de nordiske land og 28. april kommer Europa-merker med felles motiv i en rekke europeiske land.

Årets første frimerkeutgivelse blir nye utgaver av bruksfrimerker i de laveste verdiene, og samtidig får vi et nytt frimerke i verdien kr. 1,15. En ny frimerkeverdi får vi også ved Kåre Espolin Johnssons motiv fra Træna med pålydende kr. 3.50.

De nåværende kroneverdiene med Kongens portrett skal etter hvert skiftes ut med merker trykt i ståltrykk, men med samme motiv. Hvilke verdier som kommer i første omgang, er foreløpig ikke bestemt, men utgivelsesdagen er satt til 14. august. Et kongelig motiv får vi også 26. november da det kommer en ny utgave med dronning Maud i anledning av 100-års dagen.

Også Gustav Vigeland blir hedret med

frimerker. 11. april neste år er det 100 år siden han ble født, men frimerkeutgivelsen må av praktiske grunner utskytes til 8. september.

En rekke av våre næringsgrener har tidligere fått sine frimerker, og 30. mai neste år vil det i forbindelse med 100-års dagen for Johan Hjorts fødsel bli utgitt to nye frimerker som honnør til norsk fiskeri-næring.

Også norsk samferdsel er kommet med i programmet ved at jubileet til Rutebok for Norge blir markert, samtidig som vi også får et frimerke med motivet Trygg trafikk. Statistisk Sentralbyrås store folketelling vil også bli viet oppmerksomhet gjennom frimerker. 10. oktober kommer en ny utgave som markerer at det er 200 år siden den første fullstendige folketelling ble gjennomført her i landet.

Frankrikes frimerkeprogram for 1969.

Det vil bli utgitt 9 merker med lilleggs-verdier, et merke til frimerkets dag (overskuddet går til arbeidet for filateliens fremme i Frankrike), seks merker i serien berømte franskmenn, 2 merker i røde kors-serien. Dessuten 27 andre merker, hvorav 4 i maleriserien, 3 i «store navn i landets historie», 4 i turistserien og 16 diverse erindringsmerker.

Englands frimerkeprogram for 1969.

1. januar kommer en serie med engelske skiper. I april diverse minnedager. Mai, engelsk arkitektur. Juli, prinsen av Wales innsettelse. Oktober, posthistorie og post-drift. November, julefrimerker.

Frimerkepressen har gått flittig i det forløpne år med mere eller mindre vellykket resultat. Av alle de serier som er spredt ut over verdens samlere går to serier igjen: olympiamerkene til minne om olympiaden i Mexico 1968 som jeg tidligere har omtalt og minnerkene i anledning av U.N.s generalforsamling erklæring om menneskerettighetene i 1948.

Et av de første land som ga ut merker i denne serie var Egypten. Etter de taler som Nasser har holdt må erklæringen ikke gjelde for Israels innbyggere, de har etter hans mening ikke rett til å eksistere.

1. juli ga Nigeria ut sin serie om menneskerettighetene, to merker med verdiene 4 d. og 1/6 sh. Hvis bare en brøkdel av det de norske aviser beretter om Nigerias fremferd i Biafra er riktig må myndighetene der nede ha misforstått erklæringen eller fått den galt oversatt.

På frimerkefronten ellers har Praga 68 vært årets store begivenhet og vel også den største frimerkeutstilling som har vært avviklet. Det var bra tilslutning også fra Norge og vi har grunn til å være fornøyet med premielisten.

For Skandinavia var Dania 68, ungdomsmønstringen i København i april det mest bemerkelsesverdige. Her ble 12 norske juniorer premiert — et resultat som vi kan glede oss over. Senere på året hadde vi en regional juniorutstilling i Farsund arrangert av den ett år gamle Farsund Filatelist-Forening med bra tilslutning.

1968

5. og 6. oktober holdt Hamar Filatelistklubb sin regionale utstilling i Vangs Sparebanks utstillingslokaler på Hamar. Utstillingen var meget vellykket.

Utstillingene er vår beste reklame utad. Ellers viser referater fra klubber og forbund god aktivitet og øket interesse for vår hobby.

2. mai besluttet Nøndenfjeldske Filatelistforening å søke om medlemskap i Norsk Filatelistforbund. 15. mai ble søknaden enstemmig bifalt av forbundsstyret som ønsket foreningen hjertelig velkommen til forbundet.

25. mai holdt forbundet ekstraordinært representantskapsmøte i Oslo og vedtok enstemmig de nye lover som er gjengitt i dette nummer. Under saksbehandlingen kom det frem mange forslag til mindre endringer, men noen stor uenighet var det ikke. Både klubber og forbundsstyret har i flere år vært opptatt av denne sak som nå er bragt vel i havn.

Konklusjonen er at 1968 har vært et godt år for klubber og forbund.

Mitt nyttårsønske er fortsatt godt samarbeid mellom klubber og forbundsstyret og fortsatt fremgang for vår kjære hobby.

Europamerkene

Det norske postverket utgir 28. april 1969 et europamerke. Et lignende merke utgis i Danmark. «Politiken»s frimerkespalte, «Frimærke Nyt» tar 1. desember for seg europamerkene og skriver: *hvorfor benytte ideforlatte motiver?* Så vidt man kan forstå så er ikke deltakerlandene forpliktet til med lukkede øyne å gå inn for hvilken som helst ide som blir antatt. Der er flere land som har utgitt europamerker med motiver som har avvikt fra fellseutgaven og med godt resultat, som for eks. Lichtenstein og Luxemburg. Der anføres til slutt:

«Vi mener ikke, at det danske postvæsen skal begynde at spekulere i samlernes pengepung — men måske i deres gode smag»

Frimerkepressen går.

Norge.

NYE BRUKSFRIMERKER

De såkalte bruksfrimerker, serier som er i bruk over lengre perioder i motsetning til jubileumsmerker og andre frimerker som utgis ved bestemte anledninger, blir etter hvert utgitt i nye utgaver på fosforescerende papir. Årsaken er en ny automatisk ordnings- og stemplingsmaskin i Oslo postdistrikt.

Turen er nå kommet til de laveste verdiene i denne serien, 5 øres, 10 øres, 15 øres og 20 øres med posthorn som motiv. Disse fire merkene utgjør verdens eldste frimerkeserie. De første norske posthornfrimerkene kom ut i 1872, og ikke noe land har hatt en serie gående uavbrutt over et så langt tidsrom. Motivet blir da også beholdt i de nye utgavene, det er bare papiret som blir et annet.

Som en overgangsordning vil de nye frimerke-utgavene bli solgt ved poststedene i Oslo postdistrikt og ved Drammen, Lillestrøm og Strømmen postkontorer med underliggende poststeder fra 23. januar 1969. Etter hvert vil de også komme i salg andre steder, men alle som er interessert i førstedagsstempling kan få ordnet det ved samtlige postkontorer over hele landet.

Samtidig får vi for første gang frimerker i verdien kr. 1,15. Det har vært en del etterspørsel etter slike frimerker, særlig fra kunder som bruker postinkassasjoner. Dette frimerket blir brunt og viser en detalj fra nordportalen på Urnes stavkirke. Det er tegnet av John Sørane og vil være til salgs over hele landet fra 23. januar 1969.

Sverige.

BRUNO LILJEFORS-DJUR

Den 25 november 1968 ga Poststyrelsen ut ett nytt hæfte med bruksfrimærken. Det koster 3 kr og inneholder 10 st 30-øres frimærken. Motivet utgjøres av fem dyr, hare (*Lepus timidus*), havstrut (*Larus marinus*, rödräv (*Vulpes vulpes*), kungsörn (*Aquila chrysaetos*) jagad av kråkor (*Corvus cornix*) samt vessla (*Mustela erminea*). På hæftets omslag finns följande text.

Bruno Liljefors (1860—1939) är den ende djurmålare vi har med en internationell berömmelse. Han har till stor del präglat vår syn på den svenska viltfaunan och även lärt oss mycket om det vardagligas skönhet i nordisk natur. Hans måleri har öppnat för oss den svenska naturens skattkammare: rikedomerna av gråa och gröna nyanser i en enbuskbacke, några tuvor kärrgräs, en tallgren med ett par i solgasset dånande kråkor. Han har visat oss att en vessla, en havstrut och en huskatt kan ha samma storhet i formen som en björn, en örn och en lo. När vi under en skogspromenad tar upp den brunvattrade fjädern från en tjäderhöna eller morkulla från stigen framför oss och beundrar dess skiftningar från halmgrått till tjärbrunt, ser vi den i viss mån med Bruno Liljefors' ögon.

FORMAT MM

Bildytan är 27,25x20,5 mm och märket har formatet 31,25x24,0 mm (B-format). Märkena har graverats av Czesław Slania efter skisser av Bruno Liljefors, vilka tillhör Nationalmuseum's samlingar. Häftets layout har utförts av Jan Magnusson. Bilden på omslaget återger ett självporträtt av Bruno Liljefors, målat år 1913 och

tillägnet Ernest Thiel. Frimärkena har tryckts vid Postverkets frimärkstryckeri i stålgravtryck på fluorescerande frimærkspapper.

Antigua.

31. oktober 5 merker i anledning av åpningen av St. John's harbour, 2, 15, 25 og 35c, 1\$.

Ascension Island.

23. oktober 4 bruksmerker med fiskemotiver, 4 og 8d, 1/9 og 2/3 sh.

Barbados.

29. oktober, int. menneskerettigheter, 4, 25 og 35c.

Belgien.

12. november — 50-årsdagen for våpenstillstanden 1 + 0,50, 3 + 1,50, 6 + 3 og 10 + 5F.

Kong Albert og dronning Elisabeths besøk i Brügge, Bruxelles og Liege 1918 og den ukjente soldats grav.

Botswana.

11. november, julemerke i 4 verdier, 1, 2, 5 og 25c.

British Honduras.

15. oktober, ny bruksserie, fisker og landdyr, 12 verdier, 1, 2, 3, 4, 5, 10, 15, 25 og 50c, 1, 2 og 5\$.

Cayman Islands.

18. november, 2 julemerker i verdiene, 1/4, 1, 6 og 8d og 1/3 og 2/0 sh.

Cypern

2. september. Unicef og WHO 35 og 50 m.

24. oktober olympiade, Mexico, 10, 25 og 100 M.

Frankrike.

23. september 1.00F, maleri Gaugen «Arearea».

30. september 0,25 og 0,40 våpenstillstand 1918.

20. oktober 0,40F fransk polarekspedisjon.

Gibraltar.

1. november, 2 julemerker 4 og 9d.

Gilbert & Ellice Island.

4 merker til minne om slaget ved Tarawara for 25 år siden, 3, 10, 15 og 35c.

Guyana.

11. november 2 julemerker i verdiene 6, 25, 30 og 40c.

Holland.

12. november, barnehjelpsmerker 12 + 8, 15 + 10, 25 + 10 og 24 + 20c. Motivene er eventyrfortellinger, merkene er gyldig til 31. desember 1968.

Hong Kong.

20. november, int. menneskerettigheter, 10 og 50c.

Italia.

26. august 25 og 90L verdensmesterskap i sykling.

5. september 50L, 400 års minne Tommaso Campanella.

Jamaica.

3. desember, int. menneskerettigheter, 3d, 1/— og 3/— sh.

Jugoslavia.

9. september et merke til minne om innlemmelsen av Istria. 8 tilleggsverdier til Titos portrett: 0.20, 0.25, 0.30, 0.50, 0.70, 0.80, 1.25 og 2.50D.

Lesotho.

1. november, 7 merker med motiver, hulemalerier, 3, 3½, 5, 10, 15, 20 og 25c.

Luxemburg

18. september 50F, flymerke, 3 og 6F barnehjelp, 3F. røde kors.

Malawi.

6. november, 4 julemerker, 4 og 9d, 1/6 og 3/— sh.

13. november, ny bruksserie, landets fugler, 14 verdier, 1, 2, 3, 4, 6 og 9d, 1/6, 2/—, 3/—, 5/—, og 10/— ch, £ 1 og 2.

Mauritius.

2. desember, 3 julemerker i verdiene 2, 15, 50 og 60c, Rp. 1 og 2,50.

Nigeria.

14. oktober, 2 olympamerker 4d og 1/6 sh.

Papua og New Guinea

20. oktober ny bruksserie med 5 sjødyr, 3, 10, 15 og 40c og \$1.

People's Republic of Southern Yemen.

14. oktober 3 merker i anledning av revolusjonsdagen, 20, 30 og 100 fils.

Polen.

2. september 9 verdier olympiade.

10. oktober 8 merker med berømte malerier.

12. oktober 10 merker 25-års jubileum polske arme.

Romania.

28. august 9 olympamerker.

9. september 6 malerier.

St. Helena.

4. november, ny bruksserie, 15 verdier, ½, 1, 1½, 2, 3, 4, 6, 8 og 10d, 1\$—, 1/6, 2/6, 5/—, og 10/— sh, £1.

Herr redaktør

Når jeg nå setter meg ned og kommer med disse høyst uærbødige (?) bemerkninger, så er det fordi jeg etter å ha truffet en mengde samlere har konstatert at det er et visst — skal vi si — klasseskille, mellom forbundes medlemmer og den allminnelige frimerkesamler. Det burde etter min mening være forbundets oppgave å arbeide for å få samlet *alle* frimerkesamlere her i landet under samme fane, men som det kommer til uttrykk i det etterfølgende, er det idag temmelig stor avstand. Jeg håper De tar det opp i den hensikt det er skrevet — for et større forbund, og ikke ta det alt for ille om tonen kanskje er litt krass. Og så til saken:

OLYMPIADE OG GAMLE FORDOMMER.

Deres leder i NFT nr. 10 i år fikk meg til å gripe pennen — langt om lenge. Jeg har ofte hatt lyst, men dårlig tid. Nå tror jeg imidlertid det er på tide å få en diskusjon igang blant medlemmer og andre interesserte.

«De (olympiamerker) som senere er kommet (etter de greske i 1906 ifølge lederen) er så smakløse og fantasiløse at de kan skremme folk fra å samle på frimerker» skriver De i nevnte leder. Dette er et syn som dessverre går igjen hos mange *eldre* norske samlere., og vel også innen redaksjonen av NFT. Nå er det jo dessverre et faktum at det finnes meget få frimerkeforretninger her i landet. De fleste kjøper sine utenlandske merker fra utenlandske postordreforretninger — og derfor har de kanskje heller aldri muligheten av å stå og se en samler få øye på en ny «smakløs og fantasiløs» serie — se hvordan ansiktet stråler opp — hvordan han glad bestiller serien og stolt vandrer ut av forretningen, fo hjemme å glede seg ennu mere over enda en morsom frimerkeutgave til samlingen.

Nå vel — selvfølgelig er det meget forlangt at alle dere «old boys» med både tre og fire Norges-samlinger, ankrekonstruksjoner av Norge 1, 2, 3, 4 osv., hundrevis av varianter og typer av 20 og 21 mm utgavene skal kunne se noe annet enn farvesprakende glansbilleder i de moderne frimerkeutgaver. Men det er *andre* som gleder seg over dem — og deres interesse og smak bør dere respektere like vel som dere ser at en god Norges-samling blir beundret. Det finnes mange som gleder seg over de moderne frimerkeutgaver (med og uten vasemalerier) og ærlig talt så tror jeg ikke at statskassen i en del av disse land (visse unntak) tar inn så store beløp at gleden hos finansministeren er større enn gleden hos samlerne.

Jeg har i løpet av en riktignok forholdsvis kort periode som «proff» møtt ikke så rent få unge samlere, ja også eldre for den saks skyld, som har oppgitt filatelien. Hvorfor? Fordi de er blitt ledet til å samle Norge, Norge og atter Norge. Andre land Nei, fysj — det er bare spekulasjon og glansbilleder. Disse samlere kommer med sine samlinger i innstikksbøker eller album og vil selge. Grunnen er enkel nok. «Det er så vanskelig å få tak i flere merker». «Det er så dyrt å kjøpe de merker som mangles». Det tar ikke så lang tid og koster ikke så meget å få de første 4-500 merker fra Norge, men deretter strekker ikke lommepengene til, og hva så Når de gamle filatelister skal sitte på flere samlinger,

hauger av 10 øres utgavene, millimetervarianter og hva det nå er alt sammen — så må det bli vanskelig. Som en eller annen fornuftig sjel nylig skrev i NFT — sitt ikke på dublettene om de er aldri så gode — få dem ut til glede for mange mange nykomlinger. (Ikke sitat).

I løpet av den tid jeg har virket som handler, har jeg fått mange samlere til å ta opp nye land i samlingene, og med det resultat at disse samlere nå anbefaler atter andre å gjøre det samme. Hver uke eller hver måned en ny serie å glede seg over — de gamle er forholdsvis billige, de nye merkene er billige. Hobbyen kan holdes ved like og er til stadig glede!

Deres O. Graham var nylig i Nitimen og snakket om forbundet som idag talte et par tusen medlemmer. Dette antall burde nok fordobles, mente han. Mere greier dere nok heller ikke med et så for yngre samlere dødsens kjedelig tidsskrift. Fra oktober-nummeret kan nevnes lederen — som jeg allerede har nevnt er respektløs — og som får mange glade frimerkesamlere til å lure på hva det er for noe galt med de merker de selv synes å like. Dernest en beskjeden nyhetstjeneste, Oslo Juniorklubbs årsberetning, 4 hele sider med prefilateli som neppe interesserer mere enn en brøkdel av de par tusen medlemmer. Videre enda to sider pre-filateli, og endelig bittelite gramme by og bygdenytt. (Taler dette siste for seg selv?). Resten av tidsskriftet inneholder annonser, hovedsakelig fra utenlandske forretninger.

Det finnes her i landet anslagsvis 40.000 mennesker som samler på frimerker i større grad, og som vel kan kalles filatelister. Hvor mange av disse tror dere er interessert i 6 sider prefilateli og Oslo juniorklubbs årsberetning? Jeg kjenner flere samlere som ikke vil være medlemmer eller holde tidsskriftet fordi det ikke interesserer dem, enn jeg kjenner samlere som er for tidsskriftet. En som ikke tilhører en lokal gruppe — som det heller ikke er mange av — har ikke noe annet igjen for medlemskontingenten enn tidsskriftet, og de fleste finner det derfor bortkastet å melde seg inn i forbundet.

La meg få lov å foreslå at dere spanderer et par kroner på utenlandske frimerkeblad — som det engelske Stamp Magazine, det tyske DBZ eller sogar det danske Frimærkesamleren. Deretter se på papirkvaliteten i vårt eget. Den er dyr, og unødvendig. Se på bokstavstørrelsen og linjeavstanden. Den er dyr, og unødvendig. Sett ned kvaliteten, utvid spalteplassen og sideantallet, og gi heller Norges frimerkesamlere litt veiledning i det å samle frimerker — og ikke bare norske.

Fortell dem hvordan de blir lurt opp i stry av utenlandske frimerke «handlere» (England og Danmark). Gå utenfor forbundet om nødvendig — og få en Ungarnsamler til å fortelle om moderne Ungarn, en motivsamler om sin, en spaniasamler om sin samling og glem ikke de nye afrikanske stater, de nye selvstendige stater over alt ellers, osv osv. Det er stoff nok til flere «bøker».

Kom så ned på et nivå hvor andre dødelige kan følge med, og dere skal se at interessen for forbundet kommer sånn litt etter litt....

Med krigersk (dog ikke uvennlig hilsen)

Jørgen Aabech.

Hva kan gjøres for nybegynnere?

Det er gledelig at norsk filateli er på rask marsj framover og at det kanskje aldri har grodd slik som nå: Nye klubber dukker opp, og det arrangeres utstillinger både for juniorer og seniorer. Om utstillingene alltid er til gagn for filatelen, kan kanskje være et emne til diskusjon, men det er i alle tilfelle sikkert at en gjennom utstillingene får presentert filatelen for almenheten og klubbene får en sjanse til å komme i kontakt med nye interesserte samlere.

Det store antall besøkende på de seineste utstillinger tyder da også på at det ikke bare er de superinteresserte filatelister som søker til utstillingene. Det kommer også nysgjerrige, folk som har lyst til å begynne å samle eller å ta opp sine guttedagers hobby, og sist men ikke minst — barn og ungdom. Det er klart at man her har en enorm sjanse til å innvie nye mennesker i vår hobby.

Men blir så denne sjansen utnyttet? — Jeg synes ikke at den blir det.

På utstillingene vil nybegynnerne høre om den lokale frimerkeklubb og på det vis kunne få høye til å delta i møtevirksomheten. Men jeg er redd for at en nybegynner ikke vil kjenne seg hjemme i en filatelistklubb, der en opererer med ukjente begreper, og der manges samlervirksomhet virker fremmed på nybegynneren.

Når det gjelder juniorene, er det få steder hvor det eksisterer virkelig aktive juniorgrupper, slik at en kanskje ikke en gang har en klubb å tilby frimerkeinteressert ungdom.

For å bedre på forholdene burde det etter min mening lages en liten trykksak som kunne deles ut på frimerkeutstillinger til nybegynnere og mindre erfarne samlere. Denne trykksaken måtte gi en konsentrert framstilling av hva en har bruk for å vite for å samle frimerker. Når så nybegynneren har satt seg inn i hvordan en riktig skal samle og fått litt erfaring, vil han sikkert bedre kunne finne seg til rette i en frimerkeklubb. Størst betydning vil uten tvil brosjyren få for de yngste samlerne. Men skal brosjyren virkelig få en tilstrekkelig utbredelse, må den deles ut gratis.

Men ikke bare på frimerkeutstillinger vil det være aktuelt å dele ut brosjyren. Regelmessig arrangeres messer og utstillinger der klubbene vil kunne ha frimerkestands. Eksempelvis kan jeg nevne at juniorklubben i Oslo hadde stand på «Ungdom og Fritid»

høsten 1967, og det var en utstilling «Gjør det selv» i Oslo for to år siden med frimerkestand. I høst har det vært arrangert «Ung i dag» — utstillinger i Bergen og Trondheim, sikkert med mulighet for å kunne ha fått stands som omhandlet filateli. På alle disse utstillingene ville brosjyren hatt stor nytte.

Det er helt sikkert at en slik trykksak ville få betydning ellers også. I farten kan jeg bare nevne at etter et innslag i «Falkeklubben» i fjernsynet om Oslo Filatelistklubbs junioravdeling i september måned, har klubben, så vidt jeg vet, fått ca. 200 henvendelser fra hele landet. I et tilfelle som dette ville det ha vært av stor praktisk og propagandamessig betydning å sende en rettleiing om frimerkesamling til disse 200, som åpenbart for de flestes vedkommende var nybegynnere, og som ikke hadde noen frimerkeklubb på hjemstedet.

Allerede nå kan jeg se for meg alle som vil tilbakevise dette forslaget ved å vise til de håndbøker som fins for nybegynnere. Disse henvisninger er ikke på noe vis adekvate. Bøkene er for dyre, kanskje også for store og upraktiske. Ingen gutt på 12 år har råd til en bok til kr. 15.— når han for den prisen kan skaffe seg atskillige frimerker som han mangler. Dessuten tror jeg samtlige bøker som er laget opp gjennom årene, nå er gått ut av handelen. Bare dette skulle jo tilsi at en at en trykksak som den eg har foreslått, burde lages.

Mange vil kanskje lure på om jeg har noen idé om hvem som bør lage og hvem som bør finansiere denne trykksaken. For meg synes det helt klart at Norsk Filatelistforbund bør påta seg denne oppgaven. På samme vis som det påtok seg løftet å lage håndbøker for spesialistene, bør det også lage en liten brosjyre for den store masse av vordende filatelister.

I nr. 9 av NFT ble filatelen, om enn i en helt annen forbindelse, sammenliknet med idretten. Sammenlikningen er relevant også i denne forbindelse. — Sørforbundene sender idrettsstjernene til internasjonale stevner. Parallellen finner vi i at forbundet vårt sender norske toppsamlinger til utstillinger utenlands. Men på samme vis som idrettsledelsen driver trimaksjoner for gjennomsnittsmennesket, bør Norsk Filatelistforbund trykke opp en rettleiende folder for dem som vil starte opp med å trimme med pinsetten.

Tore Kristian Kvien.

ETT STØRRE ANTALL serier av Krigsinvalidemerkene 60 + 10 og 30 + 10 ubrukt selges.
INGE RANGØY — Kårvåg pr. Kristiansund N.

KIRKEGT. 20, OSLO 1

Norgeskatalogen 1969

Katalogen er tilsalg hos frimerkehandlerne
og bokhandlerne.

Prisen er kr. 15.—

OSLO FILATELISTKLUBB

er det beste for Deres frimerker
Prøv selv og De vet hvorfor

Vi selger ubrukte norske frimerker, frimerkehefter, tjenestemerker, aerogrammer, kortbrev, postkort og tjenestepostkort til pålydende pris.

Det gjelder også en del frimerker m. m. som ikke lenger er til salgs ved poststedene.

Postens filatelitjeneste mottar også abonnement på nye norske frimerker m. m.

Salgsliste, bestillingsseddel og nærmere orientering om abonnementsvilkår sendes på anmodning.

Er De i Oslo, anbefaler vi Dem et besøk i vårt nye ekspedisjonslokale i Kirkegt. 20, 1 etasje, som er åpent fra kl. 8,30—17,00 (lørdager fra kl. 8,30—14,00).

Mangler følgende norske komplette frimerkehefter: 12, 15A, 15B, 16A, 16B, 21 IA, 24A.
Erling Dehli, Ø. Smestadv. 24B, Oslo 3.

Bytekontakt med Skandinavien ønskas. Basis Zumstein 1969. Mot 500-1000 bland. Europa 500-1000 hela världen.

K. O. Virtanen, Lokintie 9, Turku, 9, Finland

GRÖNLAND MED VARIANTER m. v. samt Danmark sendes i udvalg.

POLARSTAMPS — SORØ — DANMARK.

Kjøper postfriske norske bypostmerker i prima kvalitet. Send tilbud.

Lasse Holen, Glomstuv. 53, Molde.

IRLAND

Postfrisk og stemplet kjøpes, eventuelt byttes med Europa.

HANS RODE jr.

Hertzbergsgt. 7 a — Oslo 3

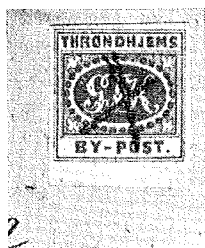

POSTAL HISTORIE 20. januar AUKSJON 1969

Norsk lokalpost

CARL A. PIHL, OSLO

Omfatter over
200 lots
med mange fine
objekter
fra Arendal

Også mange sjeldne helsaker

ROBSON LOWE LTD.

50 PALL MALL
LONDON S.W.1

England

Katalog kan erholdes hos:

NILS FÄRNSTRÖM

Øregrundsgatan 10, 115 38, Stockholm, Sverige

BERTIL ANGERFELDT

Odengatan 23, Stockholm, Sverige

Hvis De svarer på denne annonse,
vennligst referer til N. F. T.

Varianter av nyere norske merker

Det er en nokså utakknemlig oppgave å gå på jakt etter varianter blant de nyere norske frimerker, men jeg har da kommet over noen som jeg nedenfor vil beskrive, og for enkeltes vedkommende etterlyse deres plasing i arket.

A. Sikre varianter med fastslått plasing.

1. Nr. 396, 30 øre rød — nr 98 i aket. Tydelig brudd i platen bak kongens hals.
2. Nr. 432, 35 øre rød — nr. 76 i arket. Tynn, nesten loddett strek over hele ansiktet fra pannen til halsen.

For disse to merkers vedkommende skulle det være interessant å få fastslått hyppigheten og om samme platefeil også forekommer på henholdsvis nr. 295 og 297.

3. Nr. 426, 30 øre Frimerkejubiläum — nr. 64 i annet hvert ark. Farvestrek over R i Norge.
4. Samme — nr. 68 i annet hvert ark. Felt uten trykk under laurbærkransen.
5. Nr. 450, 65 øre Geofysisk år — nr. 8 i annet hvert ark. Tynn farvestripe i marginen under GE i Norge.

B. Sikre varianter uten fastslått plasing og hyppighet.

1. Nr. 205, 20 øre Løve. Tydelig, loddrett farvestripe i venstre marg i hele merkets høyde.
2. Nr. 470, kr. 1.50. To farveflekker, den ene bak den andre over hodet.
3. Nr. 471, kr. 2.—. Tydelig arr på nesen fra øyet til nesevingen.
4. Manglende punktum etter kr. på 469 og 471.

Nr. 2, 3 og 4 er stemplet i første halvdel av 1962 og jeg har ikke funnet feilene gjentatt på merker med senere avstempeling.

Når det gjelder hyppigheten av nr. 2 og 3 vil jeg anta at feilene forekommer i annet hvert ark i en viss periode, fordi det blant ca. 600 merker var 3 varianter av hver.

Med hilsen,
Per Braa.

By- og Bygdenytt

DRAMMENS FILATELIST KLUB

holdt møte nr. 419 i Store sal, Sentral Hotell, mandag 9. desember 1968, under ledelse av formannen Sv. Eriksen.

Formannen ønsket medlemmene velkommen til klubbens siste møte dette år. Frammøte var bra og ekstra gledelig var det å se igjen endel av de «gamle» medlemmer.

Sekretæren leste referat fra forrige møte, som ble godkjent uten bemerkninger.

Formannen rettet en hjertelig takk til Amundsen for hans gave til foreningen, 27 førstedagsbrev som skal auksjoneres bort til inntekt for klubbens 50-årsdag.

Det ble enstemmig vedtatt å sette kontingenten for 1969 til kr. 40,—.

Under ledelse av auksjonarius, T. Stensland, tok så kveldens auksjon til. Det var framlagt ialt 50 objekter, hvorav alle ble solgt. Budene gikk fort og greit, så det er tydelig at det er et stort behov for gode frimerker. Det ble solgt for i alt kr. 2,457,—. Møtet fortsatte så med hyggelig samvær. 28 medlemmer og 4 gjester var tilstede.

FARSUND FILATELIST-FORENING

Møte nr. 10 ble avholdt som vanlig, ved at formannen leste opp innkommen korrespondanse. Det ble så diskutert endel filateli.

Interessen for byttning på møtene syntes å ha avtatt endel. Frammøte 12 stk.

Møte nr. 11. Grunnet endel forveksling like over påske, ble frammøte heller noe svakt, bare 4 stk. Disse hadde imidlertid en hyggelig frim. prat, men sluttet møtet noe tidlig.

Møte nr. 12. En kunne tydelig merke at frim. feberen har begynt å dabbe noe av nå like foran sommeren. Møtet ble avholdt etter vanlige former med opplesning av korrespondanse, samt diskusjon. Diskusjonen dreide seg mest om det skulle framlegges byttehefter på møtene, før de begynte sirkulationen. Meningene var svært forskjellige og diskusjonen ble derfor livlig.

Formannen underrettet om at man skulle delta i et ekstraordinær representantskapsmøte hvor Forbundets lover skulle revideres. Frammøte 13 stk.

Møte nr. 13. Formannen ønsket velkommen og leste opp innkomne skriv. Deretter fortalte han fra det ekstraordinære representantskapsmøtet i Oslo Lørdag 25.5 hvor forbundets lover hadde blitt revidert.

Etter dette var det endel diskusjon. Frammøte på vårsesongens siste møte var 15 stk.

Møte nr. 14. Møtet var det første i høstsemesteret, som kommer til å bli et krevende semester, spesielt for jun. som skal delta på den regionale jun.utstilling som foreningen skal holde i tiden 16. og 17. nov. Utstillingen vil bli holdt med den hensikt å skape større interesse for filateli i Farsund samt skaffe flere jun. utstillere fra sørlandet.

Møtet ble åpnet av formannen som ønsket alle velkommen til en ny frim. sesong. Han kom inn på utstillingen og de ting denne førte med seg.

Etter dette ble resultatet av en jun. konkurranse i KFK, angående oppsetning av frimerker drøftet. Da flere av medlemmene ikke tidligere hadde vært borte i de problemene oppsetningen byr, ble det en lærerik diskusjon. Alle ventet

spent på førstkomende møte da en ventet besøk fra KFK, hvor oppsetningen av merker ville bli videre behandlet.

Møtet ble avsluttet med endel bytting, og de 14 frammøtte hadde en hyggelig stund.

Møte nr. 15 ble åpnet av formannen som ønsket alle velkommen. Han leste opp den innkomne korrespondansen.

Ordet ble så gitt til dr. Moe, KFK, som fortalte om oppsetting av merker. Dette var et interessant kåseri som de fleste av de tilstedeværende lyttet interessert til. Etter kåseriet var det endel spørsmål som ble besvart på en grei måte.

Moe fortalte så fra utstillingen i Praga hvor han hadde vært til stede.

Foruten de tre som var tilstede fra KFK var 14 av foreningens medlemmer møtt fram.

Møte nr. 16 ble åpnet av formannen som leste møtereferat. Han orienterte om det siste om JUFA 68. Endel av årets kataloger ble lagt fram og ivrig studert.

Det ble endel prat og bytting. Frammøte var 13 stk.

Møte nr. 17. ble åpnet av formannen som leste opp møtereferat samt endel innkommen post. Han leste så opp en artikkel hvor skjønnheten av de norske frimerkene ble drøftet. Artikkelen var hentet fra en tidligere årgang av NFT og skrevet av den kjente filatelist og frim. handler Bertram C. Middelthon. De frammøtte va enig med ham i at det styggeste norske merket var «Norsk folkemuseum 50 år», men det ble ingen enighet angående det peneste norske frim.

Det var møtt fram 16 stk. som alle deltok i diskusjonen.

Møte nr. 18 var berammet til årsmøte, men på grunn av det lave frammøtet, ble årsmøtet utsatt til 12/11-68.

Møtet ble åpnet av formannen som orienterte om grunnen til utsettingen samt det siste nye angående JUFA 68. Det var kommet en etteranmeldt deltaker.

I anledning det foruttenkte årsmøtet var det kaffe og kaker, samt et par fat med smørbrød som ble gitt fra husmorlaget. Sistnevnte hadde gamlefest i samme bygningen og FFF fikk de smørbrødene som ble til overs.

Frammøte 17 stk. hvorav 10 sen. som alle hadde et hyggelig møte

Møte nr. 19 Årsmøte. Formannen leste opp årsberetningen som ble godkjent av de frammøtte. Det ble så opplest rapport fra byttelederen samt gjennomgåelse av regnskapet.

De to kandidatene som sto for valg, stillet seg for gjenvalg. Disse var nestformann, Sverre Martin Reinertsen, samt kassereren, Arne Torp. Av helsemessige grunner ønsket sekretæren å fratre sin stilling, noe som ble godkjent av forsamlingen. I hennes sted ble valgt inn Torbjørn Larson Fedde. Varamenn ble Laila Hellang og Syvert Jåtog, revisorer Per Dahl Pedersen og Dagfinn Pedersen, begge gjenvalgt. Styret skulle fungere som valgkomite.

Det tidligere utdelte lovforslag ble enstemmig godkjent.

Det ble besluttet å starte opp med egen jun. avdeling, og som tilsynsmann til denne ble Gunnar Martin Loshamn. Han skulle få den nødvendige bistand fra andre av sen. medlemmene.

Møtet ble avsluttet med kaffe. Frammøte var 14 stk.

Møte nr. 20. Formannen åpnet møte med ett kort resyme av hva som hadde hendt på JUFA 68 samt brakte videre den ros som utstillingen hadde fått såvell fra forbundet som fra KFK. Han nevnte bl.a. at antall besøkende under denne var på 300 stk.

Etter dette gav han et kort referat om hva som hadde hendt på det orienterende møtet for jun. som hadde funnet sted tidligere på kvelden. Frammøtet her var 17 stk. hvorav 8 jenter.

Det ble besluttet at foreningen skulle føre et gavekartotek over de ting som ble gitt til foreningens bibliotek.

Frammøte 13 stk.

*

Årsberetning for FFF

Farsund Filatelistforening ble stiftet 3. okt. 1967, og ble medlem av Norsk Filatelistforbund fra 1. okt. å regne. Det har i det forløpne år, blitt avholdt 17 ordinære møter samt 7 styremøter. Frammøte på møtene har gjennomsnittlig vært på 15 stk. Det har blitt holdt 7 kasserier angående frimerker og en mengde med diskusjoner.

På generalforsamlingen 3. okt. ble det besluttet å avholde møte 1. mandag i måneden, men på grunn av den stadige etterspørselen om flere møter, ble det på 1. møte besluttet å endre møtedag til tirsdag hver 14. dag.

Foreningen har begynt arbeidet med et filatelistisk bibliotek. Den har foreløbig anskaffet seg følgende bøker. Håndbok over Norges frimerker, bind I og II 68 og NFT 1967. Andre bøker som er bestilt er AFA 69 samt Norske filatelistikker. A. E. Watne har også gitt sine gamle kataloger til foreningen.

Foreningen har to ganger hatt besøk fra KFK. Dr. Moe har bidratt til underholdningen disse to gangene.

I mai 1967 var det et ekstraordinært representantskapsmøte i Norsk Filatelistforbund. Møtet fant sted i Oslo, og foreningen var representert ved formannen. Formålet med møtet var å forandre forbundets lover.

Etter sommerferien ble det besluttet at foreningen skulle få til avholdelse av en regional jun. utstilling for Agderfylkene. Utstillingens navn ble satt til JUFA 68 og datoen ble fastlagt til 16. og 17. nov. Det ble besluttet å søke poststyret om midlertidig postkontor på utstillingen, noe som nå er gått i orden. Det vakte stor begeistring i Norsk Filatelistforbund at en så ung forening som FFF turde våge å ta seg det arbeid en slik utstilling medførte.

Foreningen har i 1. året bestått av en sen. avd. med 25 medlemmer og en jun. avd. hvor ungdom som har begynt på realskolen har hatt anledning til å komme. Denne jun. avdelingen har 13 medlemmer og har hatt felles møte med sen.

Byttevirksomheten har i det forløpne år vært ledet av A. E. Watne. Det har i tidsrommet 3. okt. — 1. juni vært en omsetning på kr. 4.700:

MOSS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 374 holdtes mandag 18. november 1968. Til stede var 19 medlemmer og 2 gjester.

Etter at referat fra foregående møte var opplest, ble det godtatt, etter at en del spørsmål var besvart og en del tilleggsopplysninger var frem-

kommet. Innkommen post ble referert, hvorefter man gikk til hovedposten på kveldens program, auksjon. Omsetningen var ikke særlig stor, noe som vel skyldes de små forhold.

Stark viste frem fargedias av eldre norske frimerker som illustrasjon ved bestemmelse av vanskelige merker, bl.a. de eldre posthornutgaver med øre-verdier. Dette var resultatet av et for-søk, og det må i det hele sies å være vellykket.

Kveldens underholdningskonkurranse ble vunnet av Stark. Byttevirksomhet og hyggelig samvær avsluttet møtet.

Møte nr. 375 holdtes mandag den 9. desember 1968. Til stede var 21 medlemmer og 1 gjest.

Formannen ønsket velkommen til årets jule-møte, som denne gang var lagt til en av byens kafeteriaer. — Referat fra foregående møte ble opplest og godkjent. Innkommen post ble referert, hvorefter det utspant seg en kortere diskusjon om hvorvidt man fra norsk side burde boikotte den internasjonale frimerkeutstillingen i Sofia 1969. De fleste mente at det ikke hadde noen hensikt, siden det er enkeltpersoner som frivillig anmelder sine samlinger til deltagelse på utstillingen, og fordi dette er en mulighet våre samler-venner i Tjekkosllovakia for tiden har til å treffe likesinnede fra vesteuropeiske land. Som hovedargument mot en boikott ble anført at filateli- en er og skal være upolitisk. Bakgrunnen for denne diskusjonen var en artikkel i NFT.

Sekretæren i Norsk Filatelistforbund, Odd Grahm, viste lysbilder og film fra utstillingen Praga 68 og fortalte om utstillingen og om det gamle Praha. Etter en spisepause var det en underholdningskonkurranse, som ble vunnet av Trond Vågmo, og en liten utlodning. For øvrig var det byttevirksomhet og hyggeprat.

STAVANGER FILATELISTKLUBB

Møte nr. 709 ble holdt på hotell Atlantic og ble åpnet av formannen som ønsket alle velkommen.

To nye medlemmer ble opptatt i klubben. Disse var Leif O. Johnsen og R. Schjølde.

Formannen hadde denne gang tatt med seg et stykke fra et gammelt filatelistisk tidskrift med tittel: «Hva interesserer den enkelte mest.»

En av klubbens medlemmer kåserte over temaet motivsamlinger og han hadde også tatt med sin samling over båtmotiver.

Til slutt var det utlodning og auksjon som innbrakte kr. 60,75 netto til kassen.

Til stede på møtet var 20 medlemmer.

Møte nr. 710 ble som vanlig holdt på hotell Atlantic. Etter at formannen hadde åpnet møtet ble de vanlige forretningssaker gjennomgått.

Til dette møtet hadde formannen tatt med seg en tale som borgermester Middelthon holdt i slutten av 20-årene. Tittelen var «Hvor bærer det hen» og henviste til den etter talerens mening inflasjon i frimerker som Norge utga den gang.

Det var også gjennomgåelse av litteratur som skulle til det nye biblioteket.

Den etterfølgende utlodning og auksjon innbrakte netto kr. 54,50 til kassen.

Til stede var 18 medlemmer.

LOVER

for

Norsk Filatelistforbund

Tilsluttet Federation Internationale de Philatelie (FIP)

Vedtatt på konstituerende møte den 13. juni, 1931, med endringer vedtatt på landsmøte den 19. september 1936, 9.—10. juni 1946, 4.—6. juni 1949, 1.—2. juni 1952, 16. juni 1956, 23.—24. mai 1959 og ekstraordinært representantskapsmøte 25. mai 1968.

§ 1. Forbundet.

Norsk Filatelistforbund (N.F.) er en sammenlutning av landets filatelistklubber. Det har til oppgave å fremme norsk filateli og ivareta medlemmenes filatelistiske interesser.

Forbundets oppgaver søkes løst bl.a. ved:

utgivelse av Norsk Filatelistisk Tidsskrift, håndbøker og annen filatelistisk litteratur, propagandavirksomhet (dagspressen, radio og fjernsyn), anordning av og deltagelse i utstillinger, samt støtte til utstillinger arrangert av forbundsklubbene, ekspertise- og verdsettelsesvirksomhet, å fremholde filatelistenes meninger, ønsker og krav likeoverfor myndighetene, motarbeiding av misbruk av enhver art som er til skade for filatelen, samarbeid med andre lands filatelistforbund spesielt de som er tilsluttet FIP, støtte av samarbeidet mellom forbundsklubbene, å organisere og koordinere juniorarbeidet, støtte til forbundsklubbene.

§ 2. NF's organisasjon.

NF består av forbundsklubber samt foreninger/klubber som er tilsluttet Forbundet i henhold til § 4.

Forbundets organer er Representantskapet, Forbundsstyret med sekretariat, samt de utvalg og komiteer som nedsettes av Representantskapet eller av Styret.

§ 3. Medlemskap.

Enhver norsk filatelistklubb kan bli medlem, men må ha minst 10 hovedmedlemmer.

Søknad om medlemskap skjer skriftlig til Styret som beslutter opptagelsen av nye klubber.

Klubbene er forpliktet til å sende fullstendig medlemsliste til Forbundet ved innmeldingen og senere hvert år pr. 1. januar. De er bundet av forbundets lover og vedtekter, og må i sine lover ikke ha bestemmelser som står i strid med disse.

Utmelding skjer skriftlig med minst 6 måneders varsel og med virkning fra nærmeste 1. januar eller 1. juni etter utløpet av denne frist. Styret kan når det finnes rimelig gjøre lempninger i foranstående bestemmelser.

Ekskludering av medlem besluttes av representantene med 2/3 flertall etter innstilling av Styret. Medlemmet skal dog ha anledning til å uttale seg og bringe saken inn for første påfølgende Representantskapsmøte. Utmeldte eller ekskluderte medlemmer har intet krav på forbundets midler.

§ 4. Tilsluttede foreninger/klubber.

Foreninger/klubber som har til formål å ivareta filatelistiske interesser, kan etter Styrets bestemmelse tilsluttes Forbundet. Disse må ikke opptre i strid med Forbundets lover eller vedtak. Styret kan bestemme at slik tilslutning skal opphøre.

§ 5. Kontingent.

Forbundsklubbene betaler kontingent til Forbundet for hvert medlem som får Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Forbundsklubbene er forpliktet til å avta tidsskriftet til alle sine medlemmer, unntatt familiemedlemmer og medlemmer som står tilsluttet en annen forbundsklubb og får tidsskriftet gjennom denne. — Oppgave over klubbens medlemmer sendes Styret innen 15. januar og kontingenten forfaller til betaling innen 30. juni. Styret har rett til å kontrollere oppgavenes riktighet. Kontingenten inkluderer tidsskriftet utsendt til klubbmedlemmene.

For klubber som opptas som medlemmer av forbundet 1. juli eller senere betales kontingent etter Styrets nærmere bestemmelse. Den forfaller til betaling når opptagelse har funnet sted.

Er kontingenten ikke betalt ved kalenderårets utgang suspenderes automatisk vedkommende klubs medlemsrettigheter inntil kontingenten er betalt, men dens forpliktelser overfor Forbundet består.

Kontingenten fordeles mellom Forbundet og tidsskriftet slik som Styret til enhver tid bestemmer. Kontingentendring vedtas av Representantskapet med 2/3 flertall etter innstilling fra Styret, og etter at klubbens uttalelser foreligger. Meddelelse om kontingentendring skal gis klubbene innen 31. oktober for å bli gjeldende for kommende år.

Tilsluttede foreninger/klubber betaler en årlig avgift til forbundet. Avgiftens størrelse, som fastsettes av Styret, er avhengig av foreningens/klubbens rettigheter og plikter overfor Forbundet og det antall eksemplarer av Norsk Filatelistisk Tidsskrift foreningen/klubben abonnerer på.

§ 6. Representantskapet.

Representantskapet er forbundets høyeste myndighet.

Forbundsklubbene velger innen 1. mars det år forbundsmøte holdes representanter til Representantskapet i forhold til sitt medlemstall pr. 1. januar (antall innenlandske medlemmer som får tidsskriftet gjennom klubben). For hvert påbegynt 50 medlemmer velges 1 representant med varamann. Fortegnelse over representantene skal sendes Styret innen 1. mars.

Representantene fungerer i tiden mellom forbundsmøtene som rådgivende organ for Styret (jfr. § 12).

Forbundets lønnede funksjonærer kan ikke velges som representanter.

§ 7. Forbundsstyret.

Forbundet har sitt sete i Oslo og ledes av et styre bestående av president og 4 medlemmer med 3 varamenn, valgt av Representantskapet. To av medlemmene skal være bosatt i Oslo-området, mens de øvrige er distriktsrepresentanter. Valg av styremedlemmer med varamenn bør skje under hensyntagen til at de forskjellige landsdeler blir representert i Styret.

Styrets medlemmer kan ikke representere sine respektive klubber, men har representants stemme på Representantskapsmøtet unntatt i saker som angår forbundets medlemmer.

Innen sin midte velger styret en visepresident.

Hvis forbundets president ikke er bosatt i eller i nærheten av Oslo nedsetter Styret et Arbeidsutvalg bestående av 3 av styremedlemmene. Dets arbeidsområde fastsettes av Styret.

§ 8. Forbundsmøte.

Ordinært Forbundsmøte holdes hvert annet år til tid og på det sted som bestemmes av Styret, dog senest innen utgangen av juni måned. Under dette holdes ordinært representantskapsmøte.

Når klubber som tilsammen teller minst 1/4 av forbundets samlede medlemstall forlanger det, skal Styret innkalle ekstraordinært Representantskapsmøte. En enkelt klubb kan dog ikke forlange dette.

Styret kan, når dette finner det påkrevet eller ønskelig, når som helst innkalle til ekstraordinært Representantskapsmøte.

§ 9. Forslag.

Klubbene og deres medlemmer har rett til å foreslå saker til behandling på Representantskapsmøtet. Forslagene skal være skriftlige, og må være sendt Styret innen 15. februar det år Forbundsmøte holdes.

§ 10. Innkalling.

Innkalling til ordinært Forbundsmøte skjer skriftlig til samtlige klubber med minst to måneders varsel og med angivelse av program, dagsorden for Representantskapsmøtet og forslag fra Valgkomiteen. Forslag om endring av lovene og fondenes vedtekter skal være spesielt nevnt i innkallingen.

Innkalling til ekstraordinært Representantskapsmøte (med meddelelse om grunnen til det) skjer skriftlig med minst 14 dagers varsel. På ekstraordinært Representantskapsmøte kan kun de saker som er nevnt i innkallingen behandles.

§ 11. Forbundsmøtets avvikling, valg, stemmerett m.v.

Forbundsmøtet ledes av Presidenten eller i hans fravær av Visepresidenten.

På det ordinære Representantskapsmøtet nedsettes en valgkomite som tilrettelegger de valg som skal foretas på neste Representantskapsmøte.

Representantskapet velger Forbundsstyret (jfr. § 7) og medlemmer av de faste utvalg hvis intet annet er bestemt. Styrevalg skal foregå skriftlig. Presidenten velges særskilt.

Hvor intet annet er bestemt gjelder alle valg for 2 år ad gangen. Gjenvalg kan finne sted.

Hver representant har 1 stemme, men ingen enkelt klubb kan i kraft av sitt representantantall overstemme samtlige andre klubber. Fraværende representanter kan stemme ved skriftlig fullmakt gjennom møtende representant fra egen eller annen forbundsklubb.

Representantskapsmøtet er beslutningsdyktig når minst halvparten av forbundets representanter er tilstede. I tilfelle stemmelikhet gjør fungerende presidents stemme utslaget. Ved personvalg blir dog loddtrekning avgjørende.

Klubb som har levert utmelding har ikke stemmerett, jfr. også § 3 og 5.

Representantskapet behandler de av Styret forelagte saker. Det vedtar forbundets budsjett, velger revisor og avgjør spørsmålet om decharge for såvidt denne myndighet ikke er tillagt andre.

Videre bestemmer det utvalgenes arbeidsområder hvis intet annet er bestemt. Til behandling av bestemte saker kan Representantskapsmøtet nedsette andre faste utvalg enn de som er nevnt i disse lover.

Formenn og sekretærer i forbundsklubbene samt formenn i utvalg har rett til å møte på Representantskapsmøtet, men har ikke stemmerett med mindre de er representanter.

Foreninger/klubber tilsluttet NF har rett til å sende en deltaker til Representantskapsmøtet, denne har dog ikke stemmerett i Forbundets anliggender.

Etter vedtak av Representantskapet kan også andre gis anledning til å delta i Representant-

skapsmøtet, men disse har hverken tale- eller stemmerett.

Forbundets lønnede funksjonærer har, i den utstrekning de ikke i kraft av sin funksjon har plikt til å møte på Representantskapsmøtet, rett til å møte på dette, men uten stemmerett.

§ 12. Styrets plikter.

Styret har til særlig oppgave å forestå og kontrollere Forbundets forretningsledelse med alt hva dertil hører. Det kan nedsette utvalg.

Prinsipielle og større saker skal forelegges representantene, bilagt med styrets forslag, til skriftlig avstemming.

§ 13. Styremøter, administrasjon.

Styret holder møte så ofte som Presidenten eller minst to av Styrets medlemmer forlanger, det, dog minst ett pr. år. Det er beslutningsdyktig når minst 3 medlemmer er tilstede. I tilfelle stemmelikhet gjør presidentens/fungerende presidents stemme utslaget. Ved personvalg foretas dog loddtrekning.

Styret fatter imidlertid som regel sine beslutninger ved skriftlig avstemming uten avholdelse av styremøte. Gyldig beslutning krever at minst 3 styremedlemmer er enige.

Ved behandling av saker som hører under et utvalg kan Presidenten tilkalle formannen i utvalget, men denne har dog ikke stemmerett på styremøtet.

Når styret ikke er samlet representeres Forbundet av Presidenten, eventuelt Visepresidenten.

Forbundet administreres ved hjelp av et Forbundssekretariat i Oslo (jfr. § 7). Til dette er knyttet Forbundets bibliotek.

Forbundsstyret ansetter sekretær og bestemmer dennes godtgjørelse. Forbundssekretæren besørger de løpende forretninger etter presidentens eller fungerende presidents, eventuelt Arbeidsutvalgets anvisninger i samsvar med instruks fastsatt av Styret.

Er Arbeidsutvalg nedsatt (jfr. § 7, siste ledd) sammenkalles det så ofte formannen i Utvalget anser det påkrevet, dog minst en gang i høsthalvåret og en gang i vårhalvåret. Presidenten har rett til å møte i arbeidsutvalget og der utøve stemmerett.

§ 14. Inhabilitet.

Hverken innen Representantskapet, Styret eller utvalgene kan noen stemme i spørsmål om rettshandel med eller ansvar mot ham selv eller den klubb hvorav han er medlem eller på hvis vegne han har handlet i saken.

§ 15. Fondsvedtekter. Forvaltning.

For de enkelte fond skal Representantskapet gi vedtekter som skal inneholde bestemmelse om den måte fondene skal forvaltes på og midlene anbringes.

Et fonds vedtekter kan bare endres på et Representantskapsmøte etter at forslaget har vært behandlet i Styret. Forsåvidt fondsvedtektene ikke inneholder strengere bestemmelser, kreves for vedtektsendring 3/4 flertall.

§ 16. Forbundets utvalg.

1. *Ekspertutvalget* består av 3 filatelister som Representantskapet finner kompetente til å utpeke eksperter etter regler fastsatt av Representantskapet. Ekspertutvalget har bare innstillende myndighet. Skriftlig autorisasjon skal utferdiges av Styret.

2. *Takst- og salgsmenn* for å sikre avdøde klubbmedlemmers samlinger mot vilkårlig salg oppnevnes av Forbundets styre. Statutter fastsettes av Representantskapet.

3. *Bladstyre*. Som rådgivende og kontrollerende organ fungerer et bladstyre på 3 medlemmer (jfr. Vedtekter for NFT).

4. *Utvalg for Ungdomsfilатели*. Utvalgets oppgave er å fremme ungdomsfilatelien og å koordinere arbeidet i klubbenes junioravdelinger. Det består av 4—5 medlemmer, oppnevnt av Styret, som også fastsetter instruks for utvalgets arbeid.

§ 17. Forbundets tidsskrift.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift eies og utgis av Forbundet. Det ledes redaksjonelt av en redaktør og forretningsmessig av en forretningsfører.

Redaktør og forretningsfører ansettes av Styret (jfr. Vedtekter for NFT).

Tidsskriftets opphør kan kun besluttes av et Representantskapsmøte med 4/5 flertall.

For tidsskriftet gjelder egne vedtekter fastsatt av Styret.

§ 18. Forbundets Orden. — Tidsskriftets Hederstegn.

Forbundets Orden, — «Sølvløven» — er NF's høyeste utmerkelse. Den kan tildeles fortjente klubbmedlemmer og andre som har innlagt seg fortjenester av Forbundet eller norsk filатели. — Styret fastsetter statutter.

NFT's Hederstegn utdeles for litterære arbeider, offentliggjort i NFT eller annet sted, til gagn for norsk filатели. Statutter fastsettes av Styret.

§ 19. Frimerkeutstillinger.

For frimerkeutstillinger som arrangeres av Forbundet eller dets tilsluttede klubber gjelder særskilt reglement fastsatt av Styret.

§ 20. Svarteliste.

NF fører en svarteliste over frimerkesamlere og -handlere som har opptrådt slik at det bør advares mot enhver forbindelse med disse. (Jfr. Regler for NF's Svarteliste, som fastsettes av Styret.)

§ 21. Lovendring. — Oppløsning.

Lovendring eller oppløsning av Norsk Filatelistforbund kan kun besluttes på et Representantskapsmøte og etter at klubbene på forhånd har hatt anledning til å komme med sine uttalelser.

Til forslaget vedtagelse kreves 3/4 stemmeflertall, og de som stemmer for forslaget skal representere minst 3 ganger så mange klubbmedlemmer som de der stemmer mot. Gjelder beslutningen Forbundets oppløsning skal dessuten 4/5 av klubbenes representanter være personlig tilstede. I motsatt fall må forslaget forelegges for et nytt Representantskapsmøte, hvor beslutning om oppløsning blir gyldig dersom det oppnår 4/5 stemmeflertall og de som stemmer for oppløsning representerer minst 3 ganger så mange klubbmedlemmer som de der stemmer mot.

Midlenes fordeling.

Dersom Forbundet besluttes oppløst, skal dets midler fordeles mellom klubbene etter det antall medlemmer som det betales kontingent for pr. 1. januar i det år oppløsningen besluttes.

Fordelingen av Forbundets midler kan dog ikke finne sted før tidligst 5 år etter beslutning om oppløsning er fattet. Til å bestyre Forbundets midler i 5-årsperioden velges et interimsstyre bestående av 5 medlemmer hvorav 1 velges som formann. Skulle Forbundet bli rekonstruert med samme formål innen disse 5 år, tilfaller midlene det nye forbund.

Disse lover er enstemmig vedtatt på det ekstraordinære Representantskapsmøte i Oslo 25 mai 1968 og trådte umiddelbart ikraft.

NORSK FILATELISTFORBUND

Arnstein Berntsen
President.

Odd Graham
Forbundssekretær.

DIREKTE ABONNENTER bes vennligst innbetale kontingenten for neste år snarest mulig, og senest innen 15. januar 1969, slik at stans i forsendelsen kan unngåes. — Mange direkte abonnenter har dessverre vært meget sene med innbetalingen av årets kontingent, hvilket skaffer oss meget og unødig ekstra arbeid. — Gjør Dem selv og oss den tjeneste å ordne kontingenten snarest mulig. — Årsabonnementet er bindende til skriftlig oppsigelse skjer. **Direkte abonnement koster fra 1/1 1969 kr. 23.— innenlands og i de nordiske land. — For utlandet forøvrig: Kr. 28.— pr. år.** Det vises til særskilt kunngjøring herom. Vennligst benytt Forbundets postgiro 6 92 68 ved innbetalingen.

Nye annonsepriser fra 1. januar 1969

Som følge av prisstigningen har også vårt tidsskrift måttet gå til en justering av annonseprisene. — Fra 1. januar 1969 gjelder nye annonsepriser fastsatt av Forbundsstyret.

1. omslagsside	kr. 400.—
2. »	» 300.—
4. »	» 350.—
1/1 side	» 300.—
1/2 »	» 175.—
1/4 »	» 100.—
1/8 »	» 65.—
1/16 »	» 45.—

For 10 ganges innrykning av **samme annonse:** 10 % rabatt.

Småannonser: Kr. 5.— pr. linje (min. kr. 15.—) ingen rabatt. Småannonser må være forutbet. For annonser med megen tekst beregnes et tillegg på 10 % for sats.

Prisene for direkte abonnement

er med Forbundsstyrets godkjennelse forhøyet fra 1/1 1969 til kr. 23.— for abonnenter innenlands og i nordiske land. For abonnenter i utlandet forøvrig: Kr. 28.— pr. år.

Forretningsføreren.

NORSK FILATELISTFORBUND

ønsker alle våre medlemmer,
annonsører og direkte abonnenter

EN GOD JUL!

NORGE nr. 1

Av Carl H. Werenskiöld

Norges første frimerke, 4 skilling blå 1855, ble trykt under kontrakt med N. A. H. Zarbell¹, som tegnet merket og var ansvarlig for fremstillingen av trykkmateriale og vannmerkestemplet. Angående de forberedende forhandlinger og detaljene i denne kontrakt henvises til litteraturen^{2,3}. Selve trykningen overdro han til boktrykker Chr. Wulfsberg i Christiania. Det samlede opplag var på 2,018,200 merker, og den offentlige utgivelsesdag var 1. jan. 1855.

Merket fikk en dårlig mottagelse. I «Aftenbladet» for 19. jan. 1855 sto det således⁵: «Naar vi endelig skulde faa Frimærker, hvorfor behøvede vi da at gjøre dem saa hæsle, saa stygge, saa uanstændige, at ethvert nogenlunde kultivert Menneske maa blive rød i Hovedet, naar han kaster et Blik paa dem og spørger sig selv, hvad vil dog Verden sige?» Andre samtidige blader utviste likeledes liten begeistring. Her til kan innvendes, at merket må sies å ha stått omtrent på høyde med de fleste av andre lands samtidige frimærker. Når det også ble hevdet at trykket var slett, bør man i all rettferdighet ta i betraktning at frimerkene skulle være praktiske bruksgjenstander, ikke nødvendigvis av spesiell kunstnerisk verdi, og at de skulle trykkes i forholdsvis stort opplag så billig som mulig, altså på billig (ujevnt) papir og fra billig fremstilt støpte klisjéer. Når det på den annen side hevdes⁶ at de senere nytrykkenes skarpe utseende beviser moderne trykkmetoders overlegenhet, er dette en noe forhastet slutning, når man tar i betraktning at nytrykkene ble fremstilt som filatelistiske kunstprodukter i meget små opplag, på papir av utsøkt kvalitet og fra spesielle kvalitetsklisjéer fremstilt i elektrotypi fra originalstemplet. (Se fig. 6).

Norge nr. 1 ble lenge ansett som et alminnelig og lite interessant merke, og det var først henved slutten av det nittende århundre (Falck²) at man begynte med alvor å studere merkets historie og mulighetene for rekonstruksjon av arket. Det er siden vokset opp en ganske anseelig litteratur dels omfattende diverse resumeer^{3,4,19}, og dels spredte opplysninger angående forskjellige detaljer. Som rimelig er ikke alt i litteraturen har med tiden

vist seg å være riktig. Man har ofte måttet gjette seg frem, unøyaktigheter og feilaktige teorier har sneket seg inn og har festet rot, og i mange tilfelle har det tatt både tid og anstrengelse før man vant frem til større klarhet, som nærmere utredet nedenfor. Jeg har lenge vært klar over at mangt og meget i den gjengse stagnerte oppfatning av Norge nr. 1 trenger revisjon, og har derfor søkt å utforske grundig diverse teorier som av gode grunner kunne synes å være av tvilsom riktighet. Under dette meget krevende arbeid, som av og til ledet til nye, uanede resultater, kom jeg ofte til å tenke på ett av de berømte «logia»⁷, hvis ordlyd er som følger: «La ikke ham som søker, holde opp dermed førenn han finner, og når han finner, skal han bli forbauset.»

Trykkmetoder.

Man trodde opprinnelig at merkene var fremstilt i litofrafi, men Grundtvig⁴ påviste i 1908 at de var trykt i boktrykk, og at klisjéene antagelig var blitt fremstilt i stereotypi ved gipsavstøpning. Dethloff⁴ oppdaget imidlertid, ca. 1913, at originalstemplet i stål og en tilsvarende koppermatrise befant seg i Poststyret, og dermed ble det til slutt klart at klisjéene var blitt fremstilt i stereotypi ved støpning fra koppermatrisen. Originalstemplet, matrisen og et vannmerkestempel (se nedenfor) oppbevares nå i 3 fordypninger i en gammel treblokk (fig. 1) med lokk i Postmuseet i Oslo. På lokket står det i sirlig skrift «Normalstempler til Postfrimærker 1854.»

Originalstemplet.

Originalstemplet (fig. 2) er i stål, og var opprinnelig ca. 19 mm høyt og har da ligget i flukt med overflaten i treblokken. Senere er det blitt påstøpt en fot av skriftmetall til normal typehøyde (0,918"=23.3 mm), og stemplet rager derfor nå opp over treblokkens overflate. Originalstemplet er en patrise, dvs. med speilvendt bilde og tekst, og kunne derfor anvendes til fremstilling av (rettvendte) prøvetrykk, hvis så ønskedes. Ingen sådanne normale prøvetrykk (tatt før trykningen) synes å eksistere.

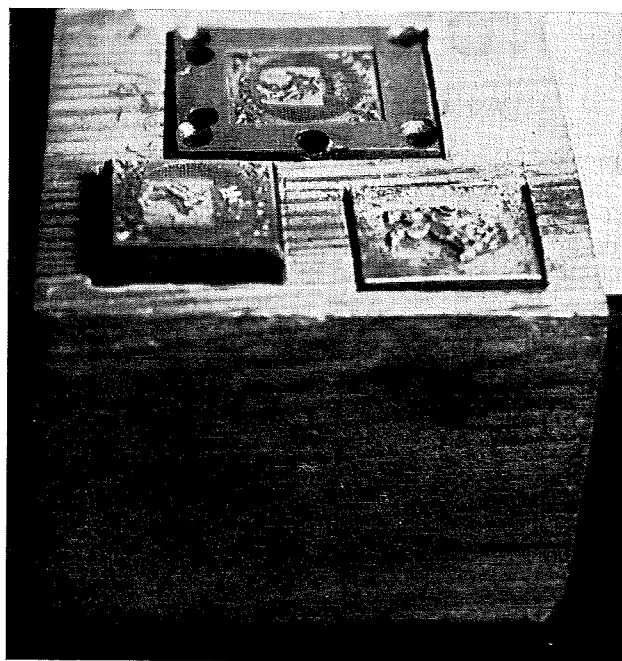

Fig. 1. Treblokk med originalstempel, matrise og vannmerkestempel.

Fortra

Oventra

Fra siden

Fig. 2. Originalstemplet.

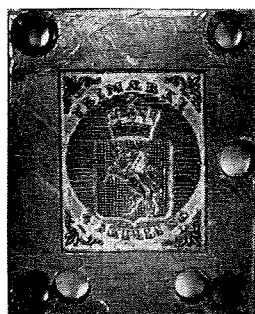

Fig. 3. Matrisen.

Matrisen.

Matrisen (fig. 3) ble fremstilt ved kraftig pressing, muligens banking, av originalstemplett i en ca. 5 mm tykk plate av kopper (eller kopperlegering). Matrisen har rettvendt bilde og tekst og ujevn overflate, og er således helt utjenlig til noen trykning, skjønt man i litteraturen av og til støter på helt unyttige og håpløse tankeeksperimenter på dette område. Matrisens eneste oppgave var å overføre originalstemplets form til trykk-klisjéene ved støpning som nærmere utredet nedenfor. Bruken av kombinasjonen stålpatrise — koppermatrise går forøvrig så langt tilbake i tiden som til Gutenberg⁸.

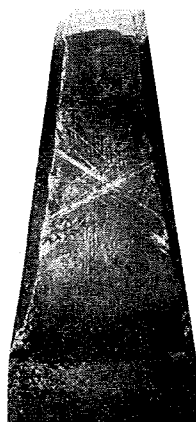

Fig. 4. Vannmerkestemplet.

Fig. 5. Stempelflaten i vannmerkestemplet.

Vannmerkestemplet.

Vannmerkestemplet (fig. 4 og 5) er i stål med et opphøyet bilde av en løve med St. Olav øks på en ellers plan ende av stemplet. Den andre enden er mindre og kunne hamres for å overføre 200 løvebilder, i passende innbyrdes avstand, til metallduken som bruktes til fremstillingen av det håndgjorte papir. Løvebildet ble således *fortynnet* i metallduken og derfor *fortykket* i papiret. Dette såkalte tykke vannmerket er nesten enestående i filatellien, og forekommer ellers visstnok bare i de eldste russiske merker. Feilaktige, unødige innviklede og umulige forklaringer angående løvevannmerket forekommer i litteraturen, f. eks. «innvevet og nedpresset i metallduken» og «fester vannmerkepatriksen til duken, og derved presser den inn i papirmassen.» Man må her betenke at metallduken måtte utvise hundrevis av løvefortynninger, og at det således måtte dreie

seg om en forbehandling av metallduken med vannmerkestemplet før fremstillingen av papiret. I edsdokument av 20. juni 1854 til Zarbell (Norges Frimerker³) angående kontrakten heter det således «den stempelde Dug».

Fremstillingen av klisjéene.

Klisjéene ble som før nevnt fremstilt i stereotypi. Alle «220 stykker» (Mossin³) ble ødelagt i 1888 ifølge den velkjente Collett kontrakt. Angående klisjéenes form er man således nå henvist til rimelig spekulasjon. Man kan uten videre tenke seg tre muligheter:

1. Type-høye adskilte klisjéer.
2. Klisjéer loddet sammen til en plate, montert eller umontert.
3. Tynne klisjéer montert enkeltvis på metall- eller treblokk med små spiker like utenfor merkebildet, som i fig. 8.

Da man vet med sikkerhet at mange klisjé-utskiftninger er blitt foretatt i trykkformen for Norge nr. 1, må metode 2, som ikke egner seg til utskiftninger, utgå som høyst usannsynlig. Det ville jo også være lite praktisk å lage en plate ved sammenlodning av lettsmeltelige klisjéer av stereometall. De små spiker i metode 3 har en tendens til å løsne og derved undertiden forårsake fargeflekker i marginen av frimerkebildene. Slike fargeflekker er ikke blitt påvist i Norge nr. 1 frimerker⁹, og det er derfor ingen grunn til å anta at metode 3 er blitt anvendt for dette merke. Williams¹⁰ bruker uttrykket «mounted stereos», altså metode 2 eller 3, men denne ubeviste antagelse kan av ovennevnte grunner neppe være riktig. Vi kommer således til den slutning at klisjéene må ha vært typehøye og adskilte, og at de ble *spent sammen* i en såkalt *trykkform*. Det kan således ikke bli tale om noen egentlig, dvs. sammenhengende *plate*.

Støpningen av klisjéene foregikk høyst sannsynlig på lignende måte som i datidens forholdsvis enkle metode for støpning av typer, dvs. skriftstøperi. Litteraturen over støpning fra *metallmatrise*¹⁰ er spredt og således lite tilgjengelig for et fyldig studium. Den går vesentlig ut på bruken av en to-delt støpeform i forbindelse med en matrise. Flytende skriftmetall (stereometall) helles i støpeformen, og etter en kort avkjøling åpnes formen, så at den støpte

gjenstand kan tas ut. I hjørnene av matrisen (fig. 3) er det fire huller for fastskruing av matrisen til et solid underlag. Tre andre huller må ha tjent til å holde støpeformen på plass. Støpeformen, antagelig av stål, må ha bestått av to deler, en fast og en bevegelig. Den faste del besto antagelig av to sammenhengende vegger i rett vinkel, skrudd fast til matrisen. Den bevegelige del var sannsynligvis av lignende form, som muliggjorde lukning til en firevegget støpeform. I denne helte man så flytende skriftmetall, og så snart støpegodset var kjølnet av tilstrekkelig, ble formen åpnet ved flytning av den bevegelige del ved hjelp av en eller annen enkel mekanisme, f.eks. hengsel, fjær, kile eller klemme. Det er meget mulig at man gjorde bunnflaten hul for bl. a. å spare på metall. Klisjéene måtte som regel etterbehandles eller oppusses ved høvling og filinw (Silver, Legros¹⁰) for å justere dimensjonene, spesielt høyden. Frimerkenes i par og striper viser en tendens til å helle litt mot høyre, hvilket tyder på en liten skråplasing av støpeformen.

Skriftmetallet skulle i dette tilfelle være stereometall, som kunne variere adskillig i sammensetningen, men som vanlig (Marks¹⁰) besto av ca. 80% bly, 14% antimon og 6% tinn. Det dannet seg ofte et slagget eller oksyds-kum på det flytende metall (Barton, Keyser, Meyer¹⁰), og under støpningen kunne slagget lett følge metallet ned i formen og således forhindre metallet fra å fylle fullstendig en del av fordyppningene i matrisen. Den resulterende klisjés overflate på disse steder besto da av porøst oksyds-kum, som lett kunne slites vekk under trykningen, med dannelsen av hvite flekker i det trykte merke.

Når luft- eller gassbobler under støpningen forvillet seg inn mot matrisens overflate og ikke kunne slippe ut, ble klisjéens trykkflate hullet på disse steder, og det oppsto da tydelige hvite flekker i det trykte frimerke. De aller fleste av de fargeløse feil i merkene, som f. eks. i såkalte dobbeltfot, sprukket plate, oppgravert hjørne, og andre tenkte oppgraveringer, er utvilsomt oppstått som resultat av gassbobler og oksyds-kum i det flytende metall under støpningen, samt skader under den påfølgende trykning. En hærs-kare av små hvite flekker i frimerkene skyldes papirets ujevne overflate.

Papiret.

Papiret var håndgjort, ble levert av Bentse Brug¹¹, og skulle bestå vesentlig «Reenhamp», fra gammelt tauverk, seilduk, osv., som det var overflod av i seilskipenes tid. At man valgte hamp er lett forståelig, da det er en kjent sak at kluter var vanskelig å oppdrive i tiden omkring 1855, og tremasse kom ikke i bruk for papir før i sekstiårene. Oversetterne som skulle «hjelp» forfatterne av en amerikansk og en britisk artikkel, merkelig nok begge misforsto det norske ord «reenhamp» i Zareblls kontrakt og oversatte det feil som «reindeer hemp» (= rensdyrhamp)¹². Denne «opplysning» ble så kopiert videre i andre artikler¹². Da «rensdyrhamp» ikke eksisterer i det hele tatt, er det unektelig besynderlig at så mange samlere i så mange år har vært salige i den tro at Norge nr. 1 var på en meget særegen og sjelden papirsort. Jeg skrev så endelig en artikkel¹³ med den riktige oversettelse.

Dette håndgjorte papir var ujevnt med mange hårde klumper, som forårsaket ulemper under trykningen. Vannmerket var som nevnt en løve som fortykkelse i papiret. I bensinen er løven således *lysere* enn resten av merket, ikke mørkere som vanlig med andre vannmerker.

Trykkfargen.

Analytiske prøver med røntgenstråler osv¹⁴ med et beskadiget frimerke tyder på at svovel og metaller som jern, aluminium og natrium ikke er ti stede. Trykkfargen skulle derfor ikke kunne inneholde preussisk blått eller ultramarin, men mer sannsynlig en organisk forbindelse, muligvis indigo, i det anilinfarger ikke var på markedet i 1854 da merkene ble trykt.

Trykkfargen for Norge nr. 1 var håndblandet, og kunne derfor lett være kornet og av variabel nyanse. Fargen kan forandre seg ved såpevask (Jellestad⁴).

Trykningen.

Vi må ha klart for oss at trykningen av Norge nr. 1 var et kommersielt foretagende, som skulle utføres så økonomisk som mulig, og at det derfor ikke med rimelighet kunne ventes at de trykte merker skulle være av høy kunstnerisk fullkommenhet. De forskjellige ufullkommenheter i form av hvite flekker i trykket kan henføres til forskjellige årsaker:

1. Luft- eller gassbobler som under støpningen legger seg inn mot matrisen (Barton, Denman, Keyser¹⁰), hvorved hull oppsto i klisjéens trykkflate. Resultatet ble tydelige hvite flekker eller striper i frimerket, ofte store som i såkalte «sprukket plate».
2. Slagg eller oksydsdum, som følger det flytende metall under støpningen (Barton, Keyser, Meyer¹⁰) og legger seg inn mot matrisen, og derved dels forhindrer metallet fra å fylle fordypningene nøyaktig, og dels gjør klisjéens trykkflate på disse steder uholdbar mot slitasje under trykningen. Resultatet blir hvite flekker i frimerket, og disse kan bli større etter hvert som trykningen skrider frem og det porøse oksydsdum slites vekk.
3. Ujevnhet i papiret, som forhindrer nøyaktig overføring av det fargete merke-bilde fra klisjéen, og det trykte merke kunne således utvise en hærskere av små hvite flekker på de tynnere steder i papiret, altså helt vilkårlig i merket, og i tillegg til de flekker som skyldes gassbobler eller oksydsdum under støpningen, eller skader under trykningen.
4. Klumper i papiret. Disse danner små opphøyninger på papiret og blir således kraftig innfarget, mens det lavere liggende papir tett ved klumpen ikke mottar farge, men utviser et fargeløst felt.
5. Knuter og sandkorn i papiret, som skader klisjéene under trykningen. De resulterende fordypninger i klisjéene forårsaker hvite flekker i frimerkene.
6. Delvise albinoer, tilfeldige hvite flekker, som oppstår når små filler av papir, bomull eller lignende faller på den allerede innfargete trykkform og således forhindrer normal trykning.

Man bør legge merke til at en klisjé laget ved stereotypi kan være mangelfull, dvs. mangle metall her og der i trykkflaten, men aldri overflødig, med mer metall enn tillatt av matrisen. Det kan således aldri bli tale om oppgraveringer for å fjerne metall fra billedflaten på en klisjé laget fra en nøyaktig metallmatrise.

Fargte flekker i et merke kan oppstå når fremmedlegemer (blyspan, rusk osv.)

tilfeldigvis kommer til å ligge ovenpå en klisjé under trykningen¹⁵. Fremmedlegemet opptrer da som en forhøyning på klisjéen og forårsaker derved en farget flekk, vanligvis med hvit ring om samme, i merket.

En fargeklump kan av og til fylle en fordypning i en klisjé og derved avgi farge hvor det normalt skulle være fargeløst i trykket. Trykkformen må derfor vaskes fra tid til annen for å oppløse slike uønskede fargeansamlinger.

Rekonstruksjon av Arket.

Angående trykkformens størrelse visste man til en begynnelse bare at den skulle omfatte 200 klisjéer. Senere (Norges Frimerker 1855—1924) mente man at formen skulle bestå av 2 halvdeler à 100 klisjéer. Jellestad fant endelig i 1930 frem til den riktige ordning med fire adskilte blokker à 10 x 5 klisjéer.

Tanken om rekonstruksjon av arket på grunnlag av konstante ufullkommenheter i merkebildene ble aktuell omkring århundreskiftet. Grundtvig¹⁶, som gjorde de første forsøk, hadde 40 varianter i 1908, Stoebe ca. 60 og Mossin 68 i 1922 (Mossin³). Goodfellow¹⁷ beskrev 233 varianter i 1929, men mente at noen av dem skyldtes utskiftning av klisjéer, og en del dublettering er vel også sannsynlig. Det oppsto et nær sagt enestående samarbeid mellom mange fremstående filatelister¹⁸, og dette resulterte allerede i 1930 i en så godt som komplett rekonstruksjon (198 varianter) ved Jellestad og Odfjell¹⁹, som da offentliggjorde resultatene. De manglende varianter C29 og D19 ble oppdaget senere²⁰.

Under dette arbeid var det naturlig at merkene med de største og mest iøynefallende ufullkommenheter, de såkalte «platefeil» («klisjéfeil» ville passe bedre her), tiltrakk seg en noe overdreven oppmerksomhet, og noen av disse ble gitt spesielle navn, f. eks. «dobbelteft» (D40), «sprukket plate» (D16), også benevnt «cracked plate showing major break» (Strand²¹) og «cracked stereo» (Williams²¹), samt «oppgravert hjørne» (D34). Noen av navnene var dessverre svært uheldige og misvisende. «Sprukket plate» er således hverken sprukket eller plate. Heller ikke kan det være sprukket klisjé. Sprekker i heddete trykkplater av stål er alminnelig, men klisjéer av skriftmetall er ikke tilbøyelig til å sprekke. Det nevnte merke er av normal bredde, ornamentet i øvre høyre

hjørne har ikke åpnet seg, og «sprekken» er ikke engang kontinuerlig, hva den jo skulle ha vært, hvis metallet virkelig hadde åpnet seg. Merket utviser flere usammenhengende hvite striper nær og mer eller mindre parallalt med høyre side av merket, uten *ellers* å forskyve resten av ornamentene. Det er innlysende at feilene i D16 klisjéen skyldes gassbobler og/eller slag, som har forvillet seg til matrisen under støpningen. Det flytende metall kunne under støpningen lett komme i små bølger fra to sider, dvs. langs matrisen og langs en vegg i støpeformen, og luft, gass eller slag kunne da innestenges på ett eller flere steder mot matrisens overflate. Noe lignende må ha hendt med andre klisjéer, f. eks. A 9, A 16, A 24, A 30, A 34, B 20, B 26, B 45, primær B 50, C 5, C 32, C 41, D 5 og D 31. «Oppgravert hjørne» er også uten tvil oppstått på samme måte, ved gassbobler og/eller slag. Sammenlign A 25, A 28, A 30, A 36, B 4, B 34, C 2, C 7, C 32 og D 12. Det er meget som taler for at den B7 som er avbildet i fig. 21c i Jellestad³ og Håndboken³ og som der sies å representere en «retusjert kisjé», er helt tilfeldig og ikke — konstant. Man bør betenke at i ingen av de såkalte «oppgraveringer» og «retusjer», f. eks. D 34 og B 7, var det noen nødvendighet for virkelig oppgraving, og heller ikke ble merkenes utseende forskjøvnet, hva jo skulle ha vært formålet, hvis noen oppgraving eller retusj virkelig ble foretatt. Ennvidere, som nevnt ovenfor, klisjéenes trykkflate kan ikke inneholde overflødig metall, som da skulle kunne tenkes fjernet ved gravering.

Et antall merker med fargete feil, vanligvis i en hvit ring, ble opprinnelig ansett for å være retusjert i arket for å kamuflere²² feilene. Olausen²² betvilte riktigheten av denne forklaring, og Tørud²² påviste at slike fargeflekker var oppstått ved tilfeldige fremmedlegemer på trykkformen.

Olausen²³ har beskrevet flere tilfelle, hvor feilene i klisjéene ble gradvis værre på grunn av slitasje under trykningen.

At de styggeste varianter med de største og lettest oppdagelige klisjéfeil betinger spesielt høye overpriser, er unektelig både høyst besynderlig og ulogisk, men at sådanne priser faktisk betales, kan jo ikke disputeres. Rising²⁴ har således sagt: «Dobbelfoten og platebrister burde aldri vært kanonisert fra tidligste tid, og heller ikke vært gitt den katalogverdi disse har

fått.» Middelthon²⁴ sier også: «Det ser nesten ut som der er en økende interesse for samling av slike ting (dvs. platefeil), og det kan naturligvis bli en interessant samling, skjønt vi ikke kan fri oss fra et inntrykk av at det er en like så besynderlig hobby som om en samler av glass eller tinnkrus helst ville ha noen med sprekk eller skår i.»

I den senere tid er betydelige kvanta av Norge nr. 1 kommet på markedet ved større auksjoner²⁵.

Nytrykk og Ettertrykk.

Offisielle *nytrykk*²⁶ er blitt definert som merker trykt fra *original* trykkplate (trykkform) med postvesenets tillatelse, etterat de opprinnelige frimerker er opphørt å være frankeringsgyldige.

Offisielle *ettertrykk*²⁶ er blitt definert som merker trykt fra *ny* trykkplate (trykkform), fremstilt fra originalstempel eller matrise, under samme omstendigheter.

Undertiden gjøres ingen forskjell mellom nytrykk og ettertrykk, idet begge da betegnes som nytrykk²⁷.

Offisielle nytrykk (egentlig ettertrykk) fra elektrotyperte klisjéer laget på vanlig vis fra originalstemplet, ble trykt ved følgende anledninger:

- a. I 1914: 550 utaggete, blå nytrykk (ettertrykk), innklebet enkeltvis på blad i Anderssen og Dethloff: Norges Frimerker 1855—1914. Nytrykkene ble trykt i ark à 25 av Chr. H. Knudsen. Anderssen skrev i 1929 til Goodfellow¹⁷: «The two reprints (for Norges Frimerker 1914 and 1924) were printed from electrotypes made in the usual way from the original die, arranged in a block of 25. These clichés are still existing.» Noen av disse klisjéer, nå i Postmuseet i Oslo, vises i fig. 6.

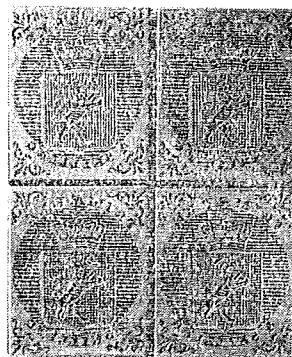

Fig. 6. Elektrotypier for nytrykkene.

- b. I 1924: 1000 utaggete, mørkeblå nytrykk (ettertrykk), innklebet enkeltvis på blad i Anderssen og Dethloff: Norges Frimerker 1855—1924. Nytrykkene ble trykt i ark à 25 av Chr H. Knudsen.
- c. I 1962: Ca. 4000 gjennomstukkete, lyse-

blå nytrykk (ettertrykk), innklebet enkeltvis på blad i Håndbok over Norges Frimerker 1855—1955, Del I (1963). Nytrykkene ble trykt i ark à 20 av Emil Moestue A.s. Reduksjonen til 20 i arket²⁸ var nødvendig, idet bare 22 av klisjéene da var i behold.

Fig. 7. Ark av 1962 nytrykk.

Reproduksjoner.

Offisielle reproduksjoner^{26,27} kan defineres som merker trykt, med offisiell tillatelse, fra en helt *ny trykkform*, når den opprinnelige trykkform, originalstemplet og/eller matrisen ikke lenger er i behold, eller ikke brukes i fremstillingen av den nye trykkform, etterat de opprinnelige frimerker er opphørt å være frankeringsgyldige. Reproduksjonene kan avvike betydelig fra de opprinnelige merker.

Offisielle reproduksjoner av Norge nr. 1 (undertiden populært, men uriktig, kalt nytrykk) ble trykt av Emil Moestue A.s, Oslo, i anledning av NORWEX utstillingen i 1955 i Oslo. Trykningen ble utført med 4-blokker av strek-klisjéer fremstilt fotografisk²⁹ fra illustrasjoner av normalt merke, «dobbeltof», «sprukket plate» og «oppgravert hjørne». Klisjéene er tydelig-

vis beslektet med dem som ble brukt for Norgeskatalogen 1955 og senere utgaver, og kan føres tilbake til Jellestad og Oddfjell¹⁹ rekonstruksjonsplansjene, som er lett kjennelige på den hyppige forekomst av en for kort vannrett hvit linje fra skjoldets øvre høyre kant. NORWEX klisjéene er i form av 4-blokker av tynne sinkplater, strek-klisjéer, montert med små spiker på metall-underlag for å bringe dem opp til typehøyde. Fire sådanne blokkplater oppbevares nå i Postmuseet i Oslo. Trykket er grovere enn i de før beskrevne nytrykk.

Man hadde opprinnelig tenkt seg at det normale merke øverst til venstre i NORWEX blokken skulle være et virkelig nytrykk³⁰, mens de andre 3 merker i blokken skulle være reproduksjoner. Det må imidlertid ha vist seg å være mer praktisk å lage alle klisjéene i blokken på ensartet

måte, i foreliggende tilfelle som alminnelige strek-klisjéer for montering på metallunderlag. Misforståelsen at det normale merke i blokken ikke bare skal være et virkelig nytrykk, men at det til og med ble trykt fra originalstemplet, går imidlertid stadig igjen i litteraturen³¹. Men det er jo klart, at det ville være høyst uregelmessig å bruke originalstemplet, en uerstattelig museumsartikkel, til trykning av det forholdsvis store opplag av blokken (42,635) i dette tilfelle.

En av de fire NORWEX 4-blokk plater i Postmuseet vises i fig. 8.

Fig. 8. Trykkplate 1 for NORWEX-blokkene.

Denne trykkplate, som her kalles plate 1 (se nedenfor) ble brukt for trykningen av NORWEX blokken i Jellestads jubileumsskrift 4 Skilling 1855» og for en del av

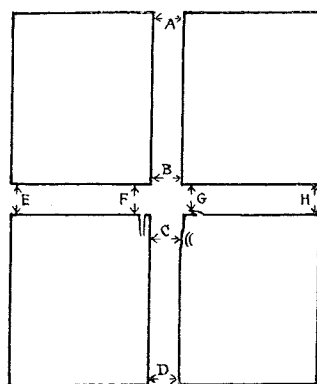

Fig. 9. Målingsstedene.

opplaget av samme blokk på kartong. Minst to av de andre tre lignende plater i Postmuseet, plater 2 og 3 (se nedenfor), er også blitt benyttet til trykning av NORWEX blokker på kartong.

5585 eksemplarer av NORWEX blokken ble trykt på kunstpapir. Av disse ble 5000 innlemmet i Jellestads jubileumsskrift. Av de andre 585 eksemplarer er noen ganske få (under 25) i Postmuseet³², men mine forespørsler annetsteds³³ angående de resterende eksemplarers skjebne har hittil vært uten resultater.

For å skjeldne mellom de fire NORWEX trykkplater har jeg foretatt målinger av avstanden mellom merkene i blokkene på åtte steder, A til H, som antydnet i fig. 9.

Målingene ble foretatt ca. 1 mm fra merkehjørnene, unntatt ved C, F og G, hvor spesielle hensyn måtte tas.

Tabell 1. — Målinger som kjennetegn for NORWEX platene:

Plate	På	Millimeter							
		A	B	C	D	E	F	G	H
1	Kunstpapir og kartong	3,9	4,1	4,0	4,0	3,8	3,6	3,5	3,7
2	Kartong	4,2	4,2	4,1	4,0	3,9	3,65	3,4	3,5
3	Kartong	4,0	4,0	4,1	3,9	4,1	3,95	3,6	3,75
4*	—	4,15	4,15	4,2	4,25	3,85	3,65	3,6	(4,1)

* Målt på fotografi av platen.

Fortsettes

PRISBOMBER — Motivmerker fra Romania

21 forskj. kompl. sett romfart	kat.verdi kr. 262.40	vår pris kr. 43.45
27 » » » sport	— » 206.20	— » 43.45
17 » » » blomster etc.	— » 159.00	— » 28.45
15 » » » olympiade	— » 327.00	— » 128.90
20 » » » dyr, fugler, etc.	— » 156.10	— » 28.45

Alle merker med gummi, lett hjørnesteplet.

Vasker De frimerker? Da **må** De ha Dri - Tidy, boken som tørker frimerkene for Dem. Kun kr. 16.—
Portofritt mot forskuddsbetaling. Bankgiro 2260.11000. Postgiro Oslo 474 85, København
149 79, Stockholm 54 71 58, Helsingfors 11 20 58. Eller mot postoppkrav.

Selvfølgelig full returret.

DEN NORSKE FRIMERKEFORRETNINGEN Postboks 199, 3191 HORTEN

BYTE

Behöver Norge stämplat 1960—68 25—100 av vardera. Ger motsvarande Sverige eller Finland på katalogbasis. Även ostämplade serier Prinsessmärken, Geofysiska Året, Blommor, Skepp, Idrott, Norges Frihet samt Canser.

ROLF GUMMESSON AB

Kungsgatan 55, 111 22 Stockholm

FRIMERKESAMLING, 5500 forskj. frim. fra hele verden selges. Verdi ca. 10.000 kr. Prisen er under $\frac{1}{4}$ av katalogverdien, kr. 2 400,—.

S. HOFTVEDT, Åkrene pr. Lillestrøm

Førstedagskonvolutt

23. januar 1969

Bruksmerker 1969 på fosforescerende papir: 5, 10, 15 og 20 øre posthorn samt kr. 1.15 (motiv fra Urnes stavkirke).

Enkel konvolutt: 40 øre.

Komplett FDC til oppgitt adresse: Kr. 2.20.

Bestilling innen: 9. januar 1969.

Abonnement noteres — be om vilkår.

N.F.T.'s FDC-Service, boks 140,

5001 BERGEN

Postgiro nr. 7 07 63

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

November 1968

utgitt av Norsk Frimerkehandler Forening
til salgs i alle frimerkeforretninger.

Pris kr. 2.50 + porto 40 øre

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. Innkjøpsliste juli 1968 over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot kr. 1.90 i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dals gate 53 B, Oslo 3. Telf. 55 12 25.

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag	kl. 12—15
Tirsdag	» 10—15
Torsdag	» 10—15
Fredag	» 10—15

FRIMÆRKEREN

v/ D. Lund Simonsen
Baltorpvej 130
Ballerup, Danmark.

optager altid nye medlemmer, vi cirkulerer hele året — få vore regler tilsendt sammen med en prøvesending — stor årlig præmie utloddes blandt medlemmerne.

Vi eftersøger dessuden utvalgshefter med bedre skandinavien til en stor medlemskreds i hele skandinavien.

«Mine siste prislister over Norge, Island, Frankrike, Sveits, Tyskland, F.N. og USA sendes mot kr. 1,— skriv i dag.

Tom Kallevig, Munthesgate 27, Oslo 2.»

Engelske Kolonier: Elizabeth II, mankolister i ubrukte merker og nyheter i abonnement ekspedieres.

L. B. Pedersen, St. Billes Torv 10, 8200 Aarhus N. Danmark.

Herr Finn Eriksen
Cjønnesvei 12
Bekkestua.

Adresseforandringer innmeldes for **direkte**
abonnenter til

NFT's forretningsfører
Boks 875 Sentrum,
Oslo 1.

for **klubbmedlemmer til vedk. klubb**
Gebyr kr. 1.— vedlegges i frimerker

EMIL MOESTUE A.S

GRAFISK INDUSTRI

Boktrykk - Dyptrykk - Offsettrykk

Bokbinderi

Kartonasjefabrikk

Konvoluttfabrikk

Papirfabrikk

Papir og kontorsaker en gros

Forlagsvirksomhet

**LEVERANDØR AV FRIMERKER
TIL POSTVERKET**

Hovedkontor:

Skippergaten 38-40, Oslo 1 - Sentralbord 42 68 70

Fabrikk:

Norbygaten 12 - Sentralbord 68 19 80